

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

באהבה

כיון למסור עצמו עק"ה

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' ויו ה' ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה' ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' ויו ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודפ' ס"ח ואילך יש"ב.
ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱוָהוּיְוָהוּ אֱוָהוּיְוָהוּ
יְוָהוּוָהוּ יְוָהוּוָהוּ
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
א-י-ו-ה

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דישסו"ת המלובשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חוי"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה]חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, [ל]תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד (◊)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח בינה

אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח חכמה

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

◊ עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המעיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם זה מפורש). וכן ע"י עה"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' ו'א

חסדים

אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' ו'א ה'

ג' כלי דעת דנוקבא

יוד ה' וו ה'

יוד, יוד ה', יוד ה' וו, יוד ה' וו ה'
יוד, יוד ה', יוד ה' ו'א, יוד ה' ו'א ה'

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה'א יוד
אֶלֶף ה'ה יוד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהֵי
אֶלֶף ה'א
אֶלֶף ה'א

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יוד ה' ו'ו
יוד ה' ו'א
יוד ה'א ו'א
יוד ה'ה וו

ג' כלי חסד דנוקבא

אֶלֶף ל'מ
אֶלֶף, אֶלֶף ל'מ
אֶלֶף

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוֹחַ בִּינָה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

מוֹחַ חֲכֻמָּה

יוֹד הִי ויין
יוֹד הִי וָא
יוֹד הֶא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אֵל, אֵלֵּה, אֵלֵּהִי, אֱלֹהִים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שִׁי, שְׂדִי, שְׂדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

אהיה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכלותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותקן) [עג:]
שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת
אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת

ומכלותם (כ"ב אתוון),

נעשה כלי יסודה **א**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהיה

יאהלוהיהם

יאהדונהי

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה קד"ם

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(**⊠**) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה י א ולייחדם ע"י א יוד הי ויו הי ע"ב

שריפה ה ד ולייחדם ע"י ה יוד הי ואו הי ס"ג

הרג ו ו ולייחדם ע"י י יוד הא ואו הא מ"ה

חנק ה י ולייחדם ע"י ה יוד הה וו הה ב"ן

⊠ קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכיון זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכיון בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה (פנים) (◇) דיסו"ת [עבור ארבעת השורשים]

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

מדרגה ז'

בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

יוד הי ויו הי

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד

מדרגה ה' וז'

בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.

אותיות **יוד הי ואו הי**
 מספר **יוד הי ואו הי**

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה

מדרגה ג' וז'

בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י

מדרגה ב' שהיא ד'

בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

י יה יהו יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה

יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יהוה

אהיה
יהוה

יהוה

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי ויו הי

אהיה
יהוה

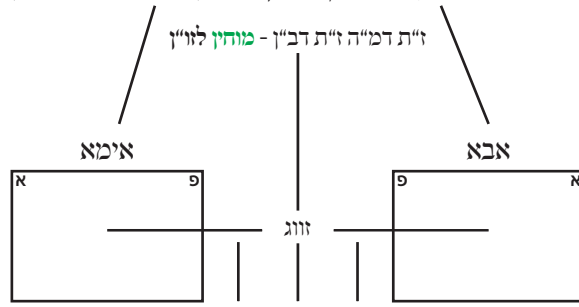
יוד הי ויו הי

וכעד"ז עושים זו"ן ומבררים מבירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה (◇) דאז"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. אצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

ע"י ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

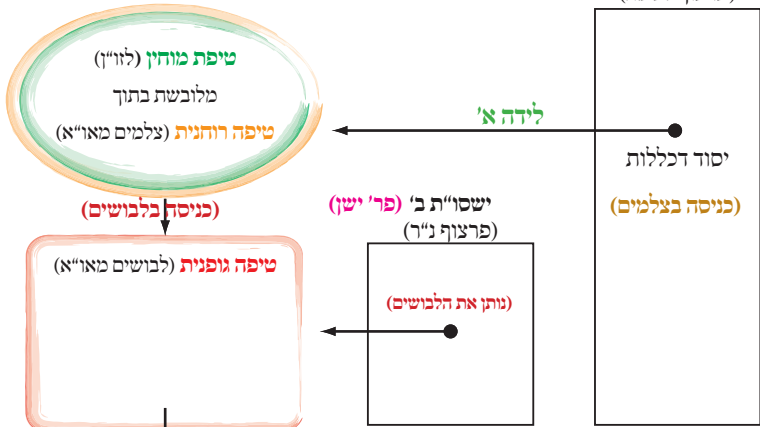

המשכת טיפה מוחין (אורות, מוחין)

טיפה רוחנית ממוחין דאו"א (צלמים לז"א)

טיפה גופנית מגוף דאו"א (לבושים לז"א)

פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש) (פרצוף נשמה)

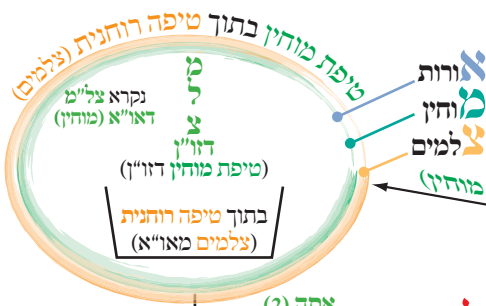
ב' פעולות מרכזיות:

- א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
- ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

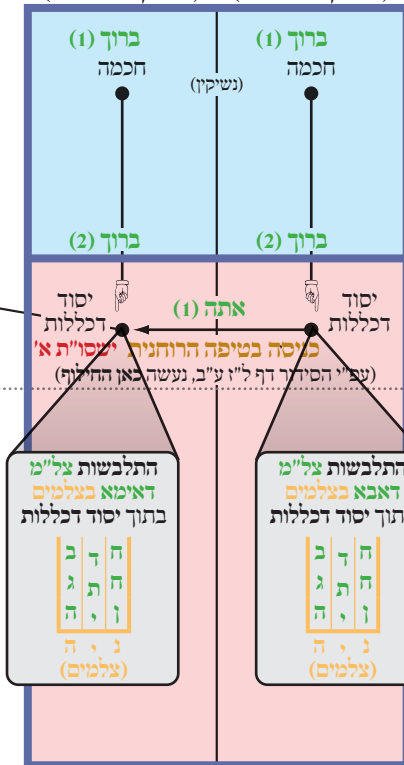
ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב, כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"ח ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)

אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

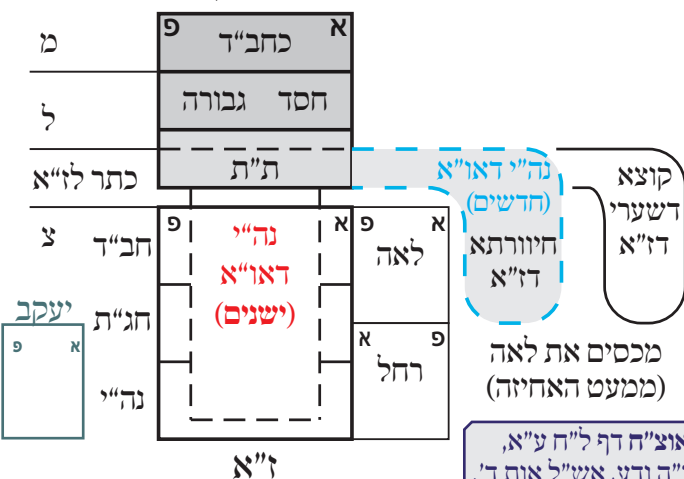

ישסו"ת ב' (פר' נ"ד - פר' ישן) (מלביש ישסו"ת א' מההוזה)

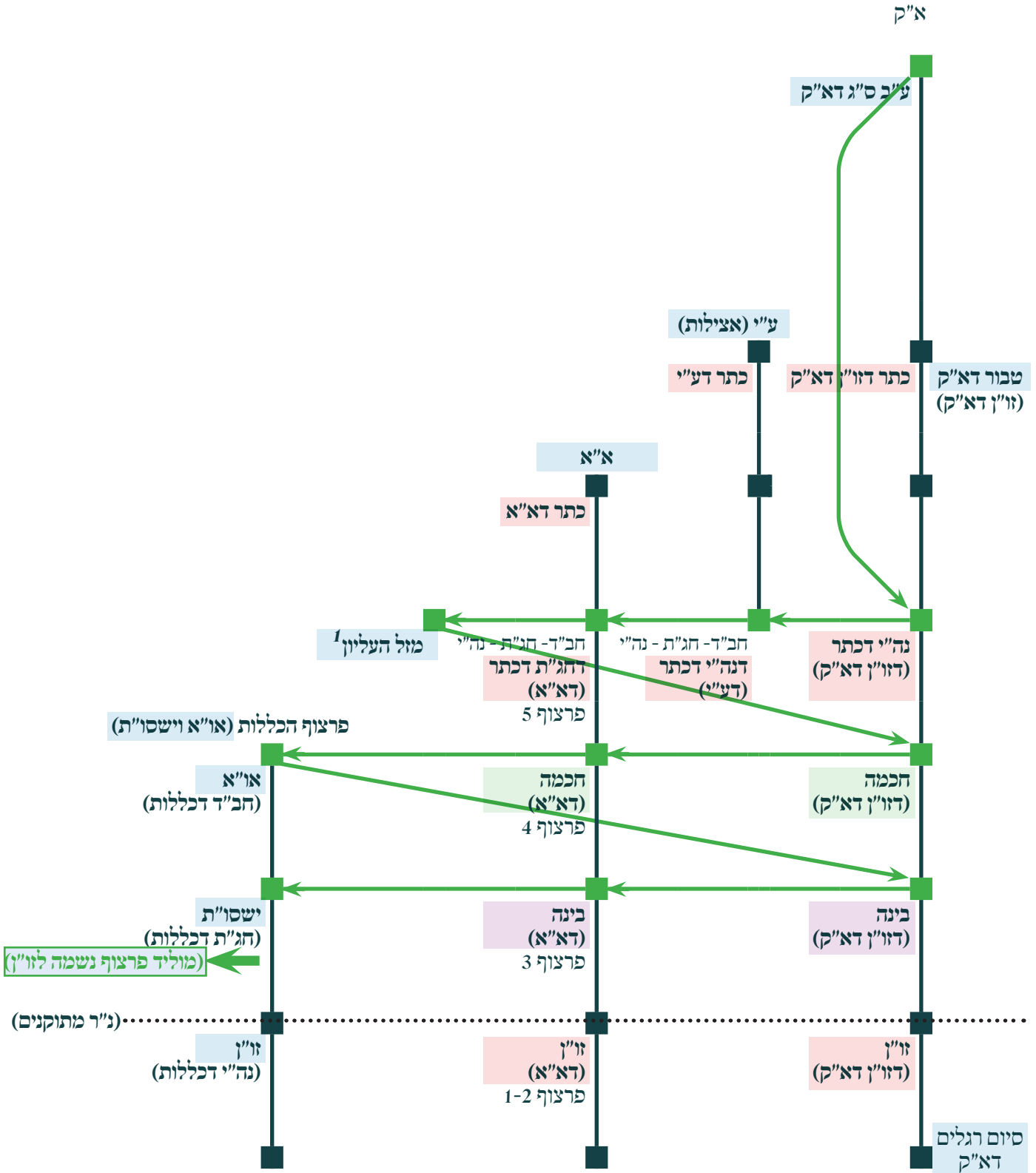
* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

או"א (טיפה גופנית - נקראים ישסו"ת ב')

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מיסודות ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלשים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות
סידור חול דף ע"ד.
באתי לגני ח"א דף צ"ב ע"א.
פת"ע דף ל"ח ע"ד.

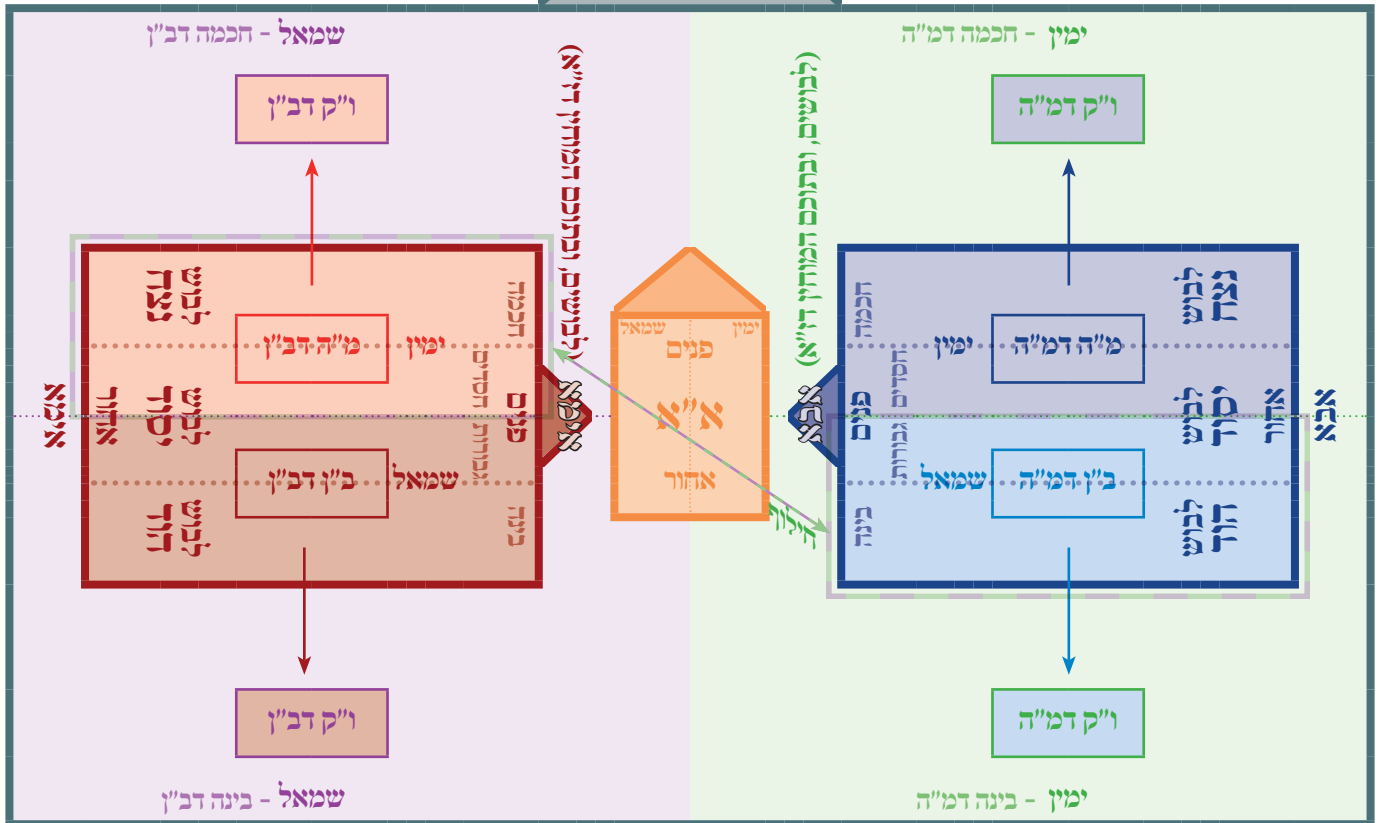
1. ע"י בסידור הגהה אות א', הרב מביא תו"ח דף י"ז ע"ב, בענין הדיקנא דא"א (שהוא חיצוניות הכתר דא"א).

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

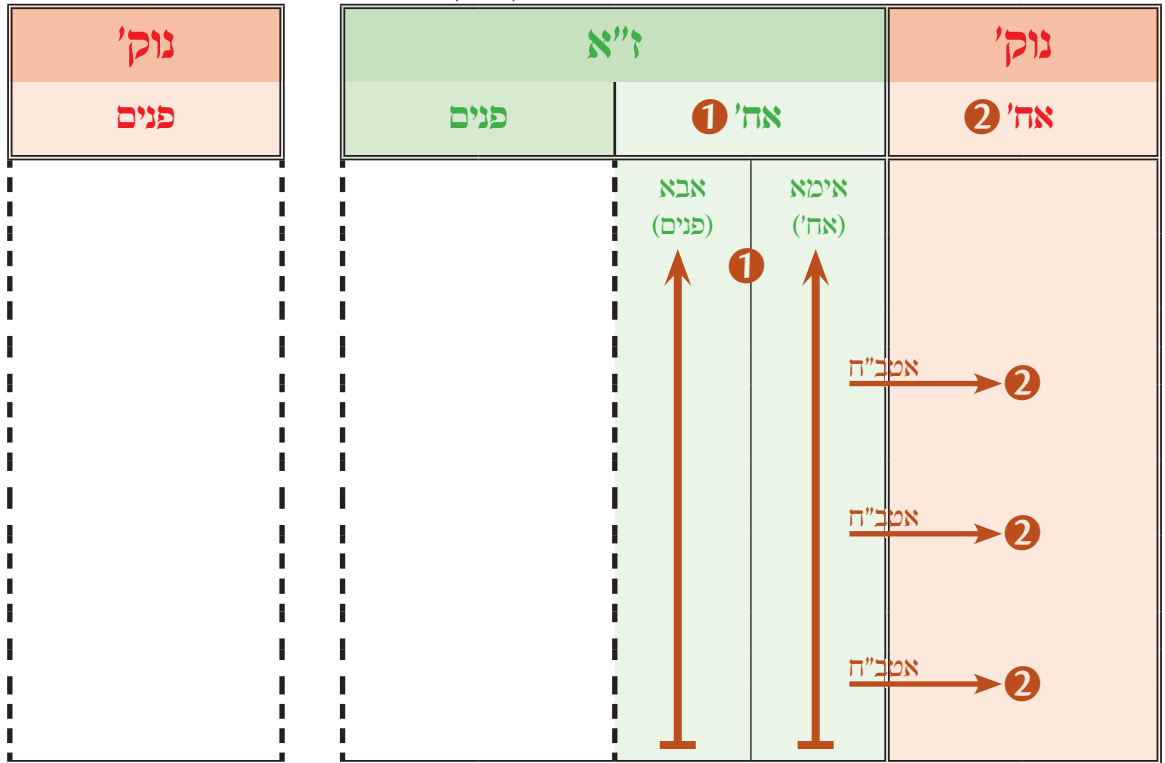
נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

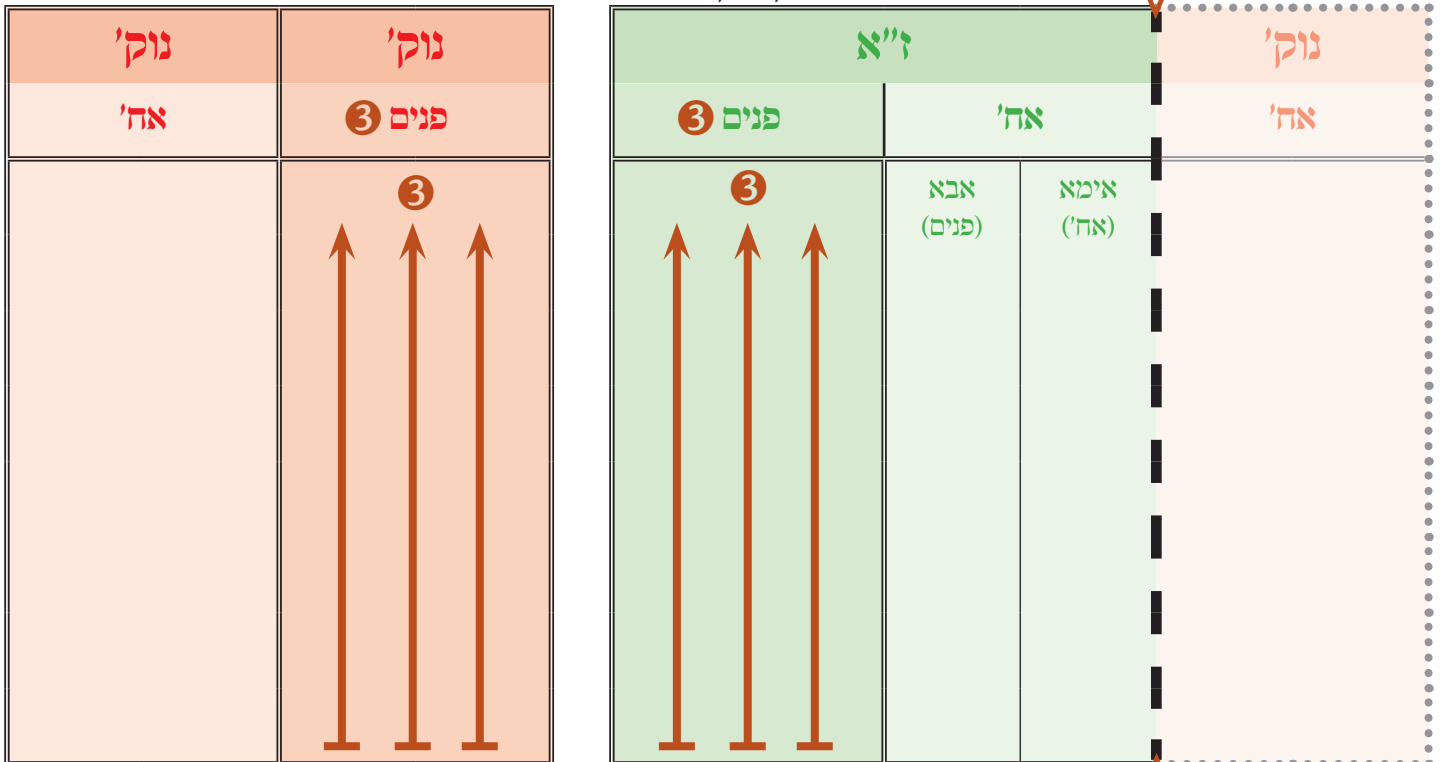
סדר עמידת זו"ן אה' ופנים

סדר בנין זו"ן אהור באהור

נקודת הפנים דנוק'

סדר בנין זו"ן פנים בפנים

נקודת הפנים דנוק'

לאחר הנסירה, הנוק' עוברת ועומדת מאחורי נקודת הפנים שלה, ואז גודלת נקודת הפנים שלה.

מקורות

ע"ח ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח'. הגהת השמ"ש אות א'. שעה"כ דף ל"ג ע"ג. אוצ"ח דף נ"ד ע"ד אש"ל אות א'.
 שעה"כ דף כ"ו סע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ו. באתי לגני ח"א דף ס"ו ע"ב.
 ענין חזרה לפנים, והתמעטות הנוק': באתי לגני ח"א דף מ"ה ע"א. הרא"ם (בסוף הענ"ה) דף צ"ז סע"א. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א.
 פת"ע דף מ' ע"ד אות ד'. שע"ר ח"א ש' קל"ד, ח"ב ש' קל"ב וקכ"ג (ציודוד). פת"ע דף ל"ט ע"ג (פנים דיעקב). שלום ירושלים דף מ' סע"ב (מעבר לפנים).

רומ"ח שכ"כ בשכ"ו דרוש כי דק"ש וז"ל ועתה
 צבירי הדשה הם מתחילין להחפשט כטיפח
 שלהם עד כגרון ע"כ או אפשר שחס צ'
 בחינות ומלאתי כספר מצוי"ש וכו' אי"כ אפשר
 דיש חלבים בנדחים צבירי הדשה ואינם נדחים
 יותר למטה מהגרון עכמ"ד עיש"צ :

והנראה

מלשון שכ"ו שבי מתחילים
 להחפשט כטיפח שלהם שכוונה
 התפשטות הטפח לצד חבל לא נדחו כולם
 לגמרי אלא התפשטות הטפח, ואפשר שביא
 טיפת החו"ג שחס שדחייב הוא מתחיל לעילא
 ועתה נדחו החו"ג דקטנות שהם ו"ק שחס
 יצטמידה צחיבה האל נדחו בג"ר דקטנות
 שהם טיקר המוחין כנ"ו וראיה לזה כי צבירי
 הדשה מלוויר חלבים פשוטים וצחיבה האל
 מלוויר חלבים מלאים וגודע נו"ש כרש"ש צנבר
 שלום (דמ"ה ע"ג אות מ"ה) וז"ל חלבים
 דמוחין דציבור ויניקה וכו' הו"ק דלי דלל
 דקטנות הם חלבים פשוטים וכג"ר הם חלבים
 מלאים ע"כ אלא שיש לדהות ראייה זו שצטיקר
 חילוק זה דכרש"ש שהוא צמבו"ש (ש"ה ח"ב
 סוף פ"ז) כי כי ו"ק דקטנות חלבים פשוטים
 וכס מתפשטים צגוף ז"א וכג"ר חלבים מלאים
 צראשו ע"י"ש אי"כ עתה שרולים לדחות מרישא
 לגרון מוכרח דאיירי בחלבים מלאים ומ"ש
 צבירי הדשה חלבים פשוטים לרמוז מספר
 גרין טכ"פ משכ"ו משמע שעתה רק התפשטות
 הטיפח בעלמא חבל טיקר דחייחס הוא צחיבה
 האל ולעניין ככונה ודאי שהוא צסחם ע"ד מ"ש
 צסידור וכו' הוא כיודע וכיעצ"א מהמגיב גר"ו :
קלא) שאלה מ"ש צסידור צכונה צאהצב
 וכעד"ו עושין ז"ן ועצברים
 מצירורי הפנים דיסו"ת ומעלים אותם לז"ן
 לחכמה דאו"ה וכן מזה לזה עד רוס כמעלות
 ע"כ ל"ל דצאו"ה ויסו"ת לא היתה צחס
 הצבירי ורק צאחוריים שלהם כיה ציטול
 שירדו לסוף הא"י אי"כ איך כי מצברים מצירורי
 הפנים דיסו"ת שגראח שיש צירורים דפנים
 דיסו"ת צצריאח כיע"א :

תשובה

ע"ן צבקדמת רח"י (ד"ה ע"ב)
 וכוצא לעיל צשאלה ל"ה שאפילו
 שצאו"ה ויסו"ת לא היה צבירי ולא ירדו

מחס לצ"ע מ"ה יש חלקים מצירורי ז"מ
 כשיוכים לאו"ה ויסו"ת אי"כ כחלקים כשיוכים
 להם כלולים מאחי ופנים ע"ד צירורי ז"ן וצק"ש
 כעלינו חלקו צירורים כשיוכים לאחי לאו"ה
 ויסו"ת ועתה צחיבה צאהצב מעלים חלקו
 צירורים כשיוכים לפנים דאו"ה כדק ז"ן
 וצזה הכל שוין שגם מצברים חלקים כשיוכים
 להם וכיע"א מהמגיב גר"ו :

קבר) שאלה יודע שכל צחיקון דיעקב
 דרחל צצרכת חבות עד

צאהצב הוא צחינת כאחי אי"כ צחיקון כפנים
 צחיבה צאהצב כחוב סדר הנסירה לרחל ולאח
 וצמ"ק עוזר כמשכנו מוחין דפנים לנקודת
 כפנים דרחל ונגדנה צכל אורך ז"א וז"ל
 אימתי נעשה נסירה ליעקב, גם אימתי ממשיכין
 לו מוחין דפנים, ומה הוא צחינת יעו"ר שנתקנו
 עד צאהצב כיע"א :

תשובה

ע"ן צבקדמת רח"י (ד"ז ע"ד)
 וע"ן צע"ה שער י"ד פ"ז ושער
 י"ט פרק ו' ז' ובער י"ז פ"ג וצספר דצרי שלום
 שאלה ק' (ד"ז כ"ב) וע"ן לעיל צשאלה ל"ז
 וכעל"ע"ד דאפשר בעד צאהצב נחקרה רחל
 דעטרת יסוד דו"ק דצ"ן שהיא דצוקה חצ"ה
 עם ז"א ונחקן ג"כ אחי דעטרת יסוד דו"ק
 דמ"ה הנקרה צסח יעקב ונחקן ע"כ יעקב
 העומד צלד פנים דז"א מהחזה ולמטה כנגד
 רוחב הכה"י שהוא מצחינת אחי דאצא ושני
 הצחינות דיעקב נכללים צחיקון יחד עד
 צאהצב וצחיבה צאהצב נגסרה רחל שצאחי
 ולקחה לד צצ"ן דז"א שהוא ו"ק דצ"ן הנקראים
 מלכות שצגופו ונכלל הכל יחד ונעשה אחי
 דרחל ככל אורך ז"א ואח"כ חזרת נקודת כאחי
 לעמוד אחורי נקודת הפנים וצמ"ק עוזר נחקרה
 נקודת הפנים דרחל ונעשית כשיעור נקודת
 כאחי ונכלל עמה חיקון כפנים דיעקב כי
 כמוחין דפנים כלולים האו"ה חלק דאצא מחקן
 פנים דיעקב והלק דאימתי מחקן פנים דרחל חבל
 הנחנו מצבירים רחל שהיא שורש מלכות דל"ה
 וכיה רחל אמנו ונמילא נחקן וכמ"ש צפחה
 עינים (דט"ל ע"ג) דאפשר שכן הוא כאמת שיולא
 יעקב מצחינת המוחין דפנים ומחזוג עם נקודת
 כפנים דרחל ונעשה כע"ן ממילא יעו"ש :

אצב

אבל ענין הנסירה הוא רק לנקודת האהבה
 דהכל היושבת בלתי דו"ה ודבורה עמו
 חזיה מטעם שלא יינקו יחס החילוי ואחר
 שנצניח צו"ה ננסר כל האה' שהם לאכ ורחל
 שחלי עליון דהכל נקרא ע"ש לאכ והיא רחל
 העליונה ובייך צב נסירה משל"ה בנקודת
 הפנים דהכל ונכ"ש צפרנפוי יעקב אין שייך
 נסירה כי יעקב עומד אחריו נגד פני ז"ה
 ואינו דבור עט ז"ה וכן נקודת הפנים דהכל
 היא יושבת בפנים דז"ה צמוד תשיי ונקשרת
 בצדו כשמאלי אבל אין צב דיבור ולא שייך
 צב נסירה אלא נצניח ונגדלת במלך עוזר עיי
 מוחין דפנים דאימא ועיון בהכנת השמי"ש ע"ה
 שער ל"ד פ"ב וביע"ה מהמגיב נר"ו :

כלי בעלאת מ"ן ואף שצניחה באהבה אין
 כתוב בסידור רק לבעלות מ"ן מכול אכצב
 דהיק"ק מרפי"ח דפנים דניח דז"ן עד כז"ן
 ולבעלותם עם פרלוף האה' דחכמה דכתר
 דז"ה ולבוליאם מחוכו מ"מ מוכרת כדבר ליאמר
 ואף שאין אנו מכונים צו"ה וי"ל כיון שבעיקר
 הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים
 טכדיק נמלא שרירך לעלות למ"ן די ללמים
 דחז"צ חז"ג דכתר דאה' דישי"ם הנקרא ללם
 דפנים דאה' :

ורחקירה ב' אם נכנסין בנותי במלך

עוזר ג' ללמים כולם או
 רק חכמה דכתר שצבם והאי שאין נכנס רק
 חכמה דכתר דאר"פ דפנים ודפנים דאה' חכ
 מוכרת מהסידור שברי כשמסתלקין המוחין
 מהנוקי כתוב בסידור שמתמטפת הנוקי ויורדת
 עד כנוד החזק דז"ה חכ מוכרת להיות רק
 בהכמה דכתר יען שצכריעה אי נמשך ויק דאה'
 דאה' ודאה' דפנים לז"ה וממנו נמשך הארכ
 לנוקי דצניח דכתר ולבעלותה עד היסוד דז"ה
 כנז' וכיוולא צב כתוב צמודים ובכסוב שמך
 בנותי דחז"ג דכתר יעו"ש ואם נאמר שנכנסו
 במלך עוזר כל המוחין אי"כ כשנתמטפת הנוקי
 נשאר כל כד' סוגים עד החזק או עד היסוד.
 ואיך מכונים לבעלותם עד היסוד ואה"כ עד
 הנו"כ ועד החזק אלא ודאי כמ"ש שכל הוא
 בהכמה דכתר דאר"פ דפנים ודפנים דאה'
 ונגדלת נקודת הפנים דחכמה דכתר דנוקי
 דז"ה דוקא וביע"ה מהמגיב נר"ו :

דק"ה שאלה במלך עוזר ומושיע ומגן

שהוא לצנות נקודת הפנים
 דהכל כשנכנסין בהוכה המוחין דפנים אם הוא
 כל המוחין דפנים הבאים מאר"ה השויכים
 לז"ה ולנוקי כולם נכנסין להגדילם לפי שעה
 ואה"כ מסתלקין ונכנסין צו"ה עיי הכריעות
 ובקיפות, או נאמר שאין נכנס לצניח הפנים
 דנוקי רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אבל
 מוחין דפנים דאצא נשאר ע"ג רישא דז"ה
 ואה"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל
 צו"ה עיי סדר הכריעות ובקיפות ומאיר אל
 הנוקי להגדילם פ"ה עד החזק ביע"ה :

תשובה כתוב בהכנת השמי"ש זיע"ה

ק"ה שאלה כתוב בסידור צניחה אחד
 להמשיך ויק דגדלות דאימא
 לחז"ד חג"ה דחז"צ חז"ג דכתר דחז"צ דנכ"י
 דצניח דז"ה ובטמיהה עד צאצב נמשך ג"ר
 דאימא וג"ר ווי"ק דאצא יעו"ש לפי"ז צניחה
 צאצב שמסתלקים המוחין מז"ה ועומדים ע"ג
 ראשו ולנס דהצונח נכנס בנותי ללורך הכניחה
 וללם דישי"ם נשאר ע"ג רישא דז"ה. אי"כ
 כשעולה ללם דישי"ם למ"ן ללורך הפנים. עולה
 ללם דחז"צ חז"ג דכתר דישי"ם כדי להמשיך
 ג"כ מוחין דפנים דחז"צ חז"ג או נאמר שאין
 מסתלק ועולה למ"ן אלא לל"ם דחכמה דכתר
 דישי"ם שהיא בעוקה עוד ל"ל כשורדים צי
 ללמי המוחין דאר"פ דפנים ויורד עמהם ללם
 דישי"ם שהוא פנים דאה' שעלה למ"ן אם
 נכנסין כולם בנותי במלך עוזר ואה"כ הוזרין
 ומסתלקים ע"ג רישא דז"ה ונכנסין בכריעות
 ובקיפות דכללות הטמיהה אחד לאחד או
 נאמר שורדים כולם ע"ג רישא דז"ה ורק
 ללם דחכמה דכתר הוא הנכנס במלך עוזר
 לצנות הפנים דנוקי ואה"כ מסתלק ע"ג רישא
 דז"ה ונכנס כל אחד בזמנו כמ"ש בסידור
 וביע"ה :

תשובה לחקירה הא' כתוב בספר "עלי נכרי"

אות מ"ה (דמ"ו ע"ב) וז"ל יש
 להכריח שמסתלקין המוחין דאה' דחז"צ חז"ג
 דכתר ועולים כולם צמוד מ"ן להמשיך מוחין
 דפנים שלהם דאל"כ כינוד נמשכין מוחין דפנים

שערי שער ליד [פ"ב כלל ה'] חיל באופן שכל
 בפניו כנז' במלך עוזר הוא לבנות נקודת
 הפנים שלב בפנימיות נכ"י דאימא עד שיפסוק
 גפיות כשיפסוק יקומת הפרלוף דאחי שלב
 שפגנה מאחורי נכ"י דאימא ע"כ ממ"ש בפני
 גכ"י דאימא משמע שאין נכנס בפנים דנוק'
 אלא מוחין דאר"פ בפנים דאימא דוקא שט"ז
 יפסחו נקודת האחי ונקודת הפנים דנוק' כנז'
 במקודם נכנית נקודת האחי דנוק' ע"י אה'
 הפכ"י דאימא ופכה גפנית נקודת הפנים דנוק'
 ע"י פנים דנכ"י דאימא אבל כמוחין דפנים דאבא
 שייך ליעקב ועיין לעיל בשאלה קל"ב הלא שרריך
 קצת הטדפס לנקודת הפנים שנכנס בה גם פנים
 דאחי שעלה למין מלבד אר"פ דפני דנכ"י דאימא:
ולפ"ז שאינו נכנס דנוק' במלך עוזר רק
 פנים דאימא א"ש מ"ש בסידור
 להמשך המוחין דאר"פ דפנים מלובשים בשם
 בובבו לאר"פ דפנים דנוק' ע"כ דבין שם
 רק מוחין דפנים דאימא לכן מתלכשים בלבושים
 שמלך אימא כשייכים לנוק' שם המורת אחיב
 בנודפי משא"כ בפנים דאחי כי להחזיר המוחין
 דפנים דאחי למקומו ועיין עלי נכר אוח ב"ן
 שר"ל שבלים דישי"ם כשעלה למין הוא עולה
 מלבד בגלים דנכ"י דישי"ם שנשאריו עומדים
 ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירין את הללם
 לכליהם וחס הנכ"י וכו' למקומו עכד"ק א"כ
 כשנכנס גלם דפנים דאחי גריך להלבישו נכ"י
 דישי"ם ואחיב נכנס דנוק' אך לא כי להלבישו
 בשם בוכו דלא שייך לו ממילא מוזן ע"ש
 להמשיך המוחין דאר"פ דפנים מלובשים בשם
 זוכ"י שהוא רק פנים דנכ"י דאימא כמ"ש
 בהגבה השמ"ש הנז' אבל פנים דנכ"י דאבא
 לא שייך להלבישם בשם זוכ"י דאחי מכ"ש
 מללם דפנים דאחי ומ"ש צפולת תמיד (דמ"ב
 ע"ב) ח"ל כמוחין החדשים ניתנים אליה פצ"פ
 כולם עם ז"א ואחי"כ מסתלקין ממנה ע"כ
 שמה מורכ קצת שנמשכים החדשים כולם
 גראח דאין מזה ראוב דמ"ש כולם ר"ל כל חלקי
 נכ"י דאימא הפילו העלמות כדרך שכתב
 מוקדם שזכורה לוקחת כולם ושם כונתו כל
 עלמותם ולא רק הארחת כזכירתה בלתי
 וזכורתה ככל ומ"ש עם ז"א הוא ע"ם ול"ל

ב

ניתנים אליה פצ"פ כולם ע"י ז"א וכן מורכ
 כענין וכן הנוטה בפע"ה פכ"א מדרושי ק"ש
 ישרים ומיורי ברי"ה שאז נמשכי המוח דפני לנוק'
 ע"י ז"א משא"כ בימי החול נמשכין אליה שלא ע"י
 ז"א וכנ"ש בהגבה שפה אחת צעטר ליד פ"ב
 [דמ"ג סט"ב] יעו"ש וא"ש בנז"א מהמנוח נר"ו:
קהל) שאלה כתוב בשכ"ו [דל"ב ע"ד]
 וז"ל דע כי זכירתה אב"א
 גריבה ליגדל בכל שיפור קימת ז"א כולו כדי
 שחשך תהזור עמו פצ"פ תכפיק כל אוחה
 הכארכ שקבלה זכירתה בלתי לשהיב עתה
 זכירתה נקודה קטנה בלבד זכירתה פצ"פ ע"כ
 ל"ל דאך ילוויר הנקודה האחי שנגדלכ בכל
 קומת ז"א כשהעמוד בפנים תהיב נקודה ומכו
 כונת הדברים ?

תשובה עיין בהגבה השמ"ש זי"א צע"ה
 שער ליד [פ"ב כלל ה'] ח"ל ככי
 קאמר וכו' אלא שצא לשלול ממנו העטות שלא
 נטעב כמ"ש צספר הכונות שקודם שהחזר פצ"פ
 חוזרת לכיות נקודה קטנה שאין כונתו על
 פרלוף דאחי שלב הלא על פרלוף דפנים שלב
 שפדיין הוא זכחי' נקודה ורריך צניין אבל
 פרלוף דאחי כבר הוא שלם לגמרי וכבר נכנס
 מאחורי ז"א וצא לעמוד אחורי אוחה הנקודה
 דפנים שלב עכד"ק גמלא דמ"ש צשכ"ו תהיב
 נקודה קטנה בפנים היינו צנקודת הפנים אבל
 נקוי האחי היא שלימה כקומת ז"א ואיב מתמטי
 בעת חזרתה לעמוד אחורי נקוד' הפני וחי"א:
קול) שאלה מ"ש צסידור צחיבת באהבה
 כשנמשך מוחין דפנים מתלכשים
 צנכ"י דיפס"ות ככי שם ללם דמוחין דפנים
 הנכנס צתוך כז"א ל"ל דכלא נכ"י דיפס"ות
 ככי כבר נתלכשו צם המוחין צק"ש ונכנס
 צז"א כו"ק דגדלוה דאימא וג"רדאימא וכל
 ללם דאבא נכנסו צעמידה א"כ ארך עתה
 נכנסין המוחין דפנים צנכ"י דיפס"ות ואף
 שצכונה היא דצק"ש הוא צנכ"י דאחי ועתה
 צחיצי צאכנה הוא צנכ"י דפנים מ"מ יצאח לנו
 רצונו ארך פרטי וכדרי הלצפת כמוחין דאר"פ:
תשובה לעולם נכ"י דיפס"ות חס צחיב
 אחת וכל כמוחין דאר"פ שמקבלים
 הזיין הוא רק מנכ"י דיפס"ות ככי הא כילד ?
 צנכ"י

ושי"ו (ס"א ופ"ו) מכה החסד בחכמה ונגלח (ה) דבניה אשר
 בחוט והוא סחום מנלח דו"א עלמא. ה' לרין שחבין בענין מה
 שאנו אומרים כי החלכות לפעמים יונקת מה"ח ולפעמים
 מכחר ולפעמים מבינה אין נייחם קבלתה לשום אחר מהמרדנות
 אחר שידענו היות כל חיינו שפת נח' מחרה . והענין כי כאשר
 לא חושיל אוחה בסירה רק למעבר יאכלה השפע אל הכתר
 וכאשר יתערב שם בסירה או כתי"ח וכדלעיל יקרא קבלתה ע"ש
 אותו המקום אשר נעמרב שם וכבר דברנו זה בארך בפרשה
 חקק על פשוהר המחיל ח"ח בשעתה דחכמתה עלאה עיין
 בניאורין. **מק** (ב) למה המודין דוקבא לא נעשו מחגי"ח
 דו"א רק מנה"ג (ג) שבו והתשובה כי הנה"י הם מגולין כנודע
 אך כהגי"ח הם אורות סודיים ואין בהם כח להעשות יוחיין .
 ז ענין הגדלת טוקבא דו"א ב"כ שנים ויום א' הם (ד) קו ימיין
 ג' שנים וקו שמאל ג' שנים וקו אמצעי ג' שנים כרי ס' שנים
 וענין ג' שנים ויום א' שביאה ביאה כתר ודעה (ה) ות"ח
 ויום א' הוא של הכנסת יסוד . אח"כ מחרין ג' אמצעים (ו)
 בני קיין ימיין ושמאל הם ג' שנים אחרים כרי י"ב ויום אחר .
חמ"ב ופל ה' אליהם תרדמה ג' טרנסו כי כל האחריים הם
 כסוד רבוע כנודע והבסירה היטה בהיות בו אחריים אלו הנק'
 תרדמה כתי"ח ואח"כ הביאה פכ"פ והמננין כי כתי"ח מס"ס דו"א
 יש בה כתי"ח א' ובאחרים שלה הוא גימטריא ע"כ כנודע והרי
 פ"פ ע"כ ג' תרדמה (וכס ג') מתנסו י"טולס גימטין אל המל' בעט
 הכסירה ובסין זה מלד . י"ואתנס 23590
אתניה

ממנו והיא בחי' בפ"ע אך בחיכות דפינס שלה אז הינן
 אותן הם חלקים אחרים הם כה אוחה לאחת עד שנגדלה
 מהדבקים בו ולפעמים נסטרין והבין זה מאד :

פנים פירוש הוא על אותה נקודה מבחינה פנים שפדיין
 בבחי' פנים שלה אין לה רק נקודה אחת . אמתם כל האחריים
 הם שלמים לגמרי ובסין זה מאד [א] . והנה ידעה כי בכל
 ספירה וספירה יש בה פנים ואחר כפידי אופיות ולא כסוד
 מספר וכנגד אחרו ופנים בבחי' מספר וגמלא ח"כ כי כל
 בחי' אחריים של המספר הם של הנקבה הדבוקה בומר שסם
 אחריים של אופיות וסם אכ"א והפנים של מספר שמד א'
 ופנים של אופיות שמד אחר עדיין אין להם כלל רק שני
 האחריים לבד ובעת הכסירה נסטרין האחריים של המספר
 מהאחריים של בחי' אופיות (יב) (שלט) . ואח"כ בליח המוחין
 דבחי' פנים שלו ופלה הוא הפנים שלה הינן לה ע"י ופנים
 שלו נשארין בו וכמו שהאחריים לוקחת תחלה על ידו ואח"כ
 פ"י אמא כן בבחי' הפנים תחלה ע"י ואח"כ ע"י אמא כטרפ
 (יג) . ודע כי כל זה הוא מבחי' שלהם שלמה אך אפשר שנס
 האחריים של מלטת דלוא"ח בבחי' מספרם יכיו בחי' פנים אל
 זאח עלטו זה עמוכן . והמשל לכל זה הנח המוחין של זאח' דבחינת
 אחרים כיה בכתר שלו שסם י' יהי כו"י יהי' ומחובר עמו
 מספר האחרים אלו שסם י' אופיות ממש כולל בהם אלא
 שסם בבחי' מספר ע"כ . ואח"כ בעט הכסירה נשאר י' יהי
 יהי' יהי' והי"ה בבחי' אופיות לבד אל הכתר דו"א ו' יהי' יהי'
 דפינס אל ז"יין ואז באה שם הו"ה בכתר ז"א דפינס בבחינת
 ארבע אופיות לבד ובאה הו"ה זו עלמה בפנים דכתר טוקבא
 אלא שהוא כסוד מספר שהוא גימטריא כ"ז ועד"י בכל הט"ס
 אחרות כפי הנראה ממ"א כי אחר שסם אכ"א ונסן לה בחי'
 הגבורות (יד) . אח"כ נסתלקו ממנו המוחין ויתמו (טו) בינה
 וגבורה לבדם אל הטוקבא ע"י אמא וסם דייקין קשין ואז המוחין
 שנסתלקו שסם חכמה וחסד ששאריו מקיפיים כטרפ נעשו מין
 וגדוהו זא"ח והאילו מנלפ"ך אחרים ומתחדשו ומתקו עמה
 הגבורות כי כרי הם דייקין יותר ממתקין וחוזרין לכנס כל
 המוחין עם המנלפ"ך החדש סוד זא"ח ונמסין לנוקבא ע"י בכל
 ס'.

הגדעת וביאורים (ה) לרין כ"י ח"כ של כסם ג' מחלות : (ב) שסכ"ט שם בליה פ"צ : (ג) פויין לכתן כלל א' י' ח"כ דנחא דאין כס רח' ס' פוחין וכו"ח
 י"ל נ"ח ולא נ"ח . שכן שסון : (י) קו : (כ) יונן נ"ס"ס מוחיהו ש"ך פ"א שיש שמונה ס"ק באופיני כנסם תחילה וכו"ח ז"ל כן שנסים
 בספירה כסר השם ומה וכו' ועכו נכרין כנוד' ר' וקודם שנסים קו אופיני תחילה (משני הדין) : (ז) ס' כר דעת ופ"ח פסח חור לטיל לפר ענין כנדלה
 טוקבא דו"א ב"כ שנים ויום אחר השפוט . שכן שסון : (ז) וכו' תרין מוחיהו' פלנא כדדעם י' לפסח שסכ"ט כחיולוניהם וכו"ח יהי"ה כגימטיות ופ"ח :
 (ח) כת"ח לפי ס"א . וכפי שיש בנינו ול שער א"ח סו' נראה לכאורה שלא יש שום קוריא (ובינין שער סו' פ"ז כ"כ) ס' ודנכחי' כוונת הוא כגימטיות ופ"ח בלן
 שהוא אליהם כוח כגימטיות ונראה זה פ"ח כתינו וסין זה מלד . שכן שסון : (ט) אז עינין תפי"ס רבינו כפיסכ"ד דדושי כפיסרה פ"ז י"ט"ס וכשכ"ך ק"ך פ' פ"כ
 ד"י סוד פישטו סרית ח"ל כנס חיפ"ח שילאס כבלב ככ"ל אה חו"ח נחנה בו מ' כעקב כלול בו כרי וכלל כספירה מעבר פתירות סונו כיהם שם ספירה אחת של
 הנקבא כלול בבחי' כמלכות המלוכה ספירה היא שביאה ונדע כי כו"ח איש קה ע"ם כי כהקבא פתלתלו למער . וכנס ס' ר' ר' ס' ס' וכו' נכנס כלול כתי"ח דו"א
 בבחי' המלוכה ככלל אחד פ"ח וכתקודו כספירה של כהקבא שיהא פתירה כמלכות שבה היא לבדם כיהם גדול למסך מן סיכוד וכאשר נניתי כהקבא כפרדף כלם
 כל י"ח שבה ירד מן כ"כ פתירות כל אחד שם כתי"ח כללנו ונחמנו כספירות כספירות שמו ושפחה סיכוד סונו ונניתי פרוץ שלם ח"כ ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 כי לא יש בו ס' ס' ולם ססני פשו כללנו כהקבא שביהת אלו כנודע נפאל ח"כ דו"א י"ג ונחוקבא א"ח ע"י ופ"ח פ"ח עינין ז"יין י"ה פ"ח פתירות סונו כי ס' ס' ס'
 וכולל ס' שכן שסון : (י) כס : (יא) ר"א אחת : (יב) ס' פ"ז אל בחי' אופיות באחרים סם א' י"ה יכיו יהי"ה וכו' מספר סונו כהוא ע"כ נכסר פ"ח אופיות של אחרים
 בסער . שכן שסון : (יג) פירוש דברים תבין היסד שפער כהוונת דרום ר"כ פ"ז ח"ל זה עינין אופין נסכרת כי נפחיליה כיה הדיינין כהלוו בלות לה פ"י זא'
 ממון לה ס' נגדווח אשר נדעיה סלג יין כי אח"כ שילאס כיהם חסכסות נכ אכל סכה שנסלס עליו תרדיהס ונכסלכ פסונו אפי"ה שילאס ונמ' סכחלקו פסעו פסונו
 שסו סונו כפ"ח פסונו נ"ה אפי"ה שילאס כנו' נכח חו"ן כהקבא
 פסח אוחתס כנגדווח דפ"ח דנכרס ונספין אליה פ"י כתינו שלא פ"י זא' ופ"י' . והנה כס' שכן שסון : (יד) ס' באהים פ"י זא' כנוכר לפי' ונכסלכ . שכן
 שסון : (טו) חח :

הנוקבא בבחי' בחינותיה אחר ופינס עומדה כנגד פנים דו"א . וזהו לא
 יהלוק זה הלשון עם כל הכרי כרוב זכ"כ"ס שבכולם היא מורה מחזרת
 פ"ח כי לא מצינו כזה הלשון שאחר שאינה חוזרת סכ"פ אלא שגא
 לשלם ממנו כעמדה שלא נעשה נכח שכנגד כפידי הכוונת שיקדם
 שתחשו פנים חזרת לבית נקודה קשנה שאין כוונתו ע"י פקדה דלחור
 שלה אלא על פרוץ לפינס שלה שפ"ח הוא בבחי' נקודה ולרין וכן
 אבל ח"ל דלחור ככרי הוא שלם לגמרי וכבר נכסר מחזורי כו"ח א' וכן
 לעמוד אחרת אוחה הנקודה דכנים שלה וזא' נבניה אוחה הנקודה
 וביהת לפרוץ כלם . ואפ"כ שיש כוח פנימיית וכו' ופ"ח ככדניים כשפסון
 הכל הולך למקום אחד כולל"ד לני' שלם

השמים

[א] לרין נלטי' שלם שללו לשפוק בחינת האחריים שלה שאינם נחרים
 לבעד הפנים שלו קאמר כשו שאחריו קמת מן החכמים שכוונתו . אלא
 ככי קאמר שאחר שנגדלה אחר בלחור כתי"ח אז חרר פרטטה דלחור
 לעמוד אחרת נקדחת דפינס וזא' עגללת אוחה הנקודה דפינס דיביוו
 שתיאסם ככ כל כס' פתירות ואינס שלה אוחה לאחת עד שנגדלה פ"ח
 כהכוו יכיה כפרוף דפינס שלה אז כהקמת פרוץ דלחור שלה כעמוד
 בלחורי נקודה דפינס וזא' יכיו עניהם פו"ס קאוחסם . בלשון סלל
 כתינו כהכר כמלך מרד ומושיע ומנן הוא לבנות נקודה הפנים שלה
 כגימטיות נכ"י דלחנה עד שיחוסכ לסידה כשיעור קווחת כפרדף דלחור
 שלם שנכרי מאחריו נה"י דלחנה וכו' הוא שלם לגמרי קודם שחרר
 ענינס אחרת הנקודה דפינס דו"א . בלשון שפחה נמלחא

וצין דמים דזיל ולהמטיבו עם תמים בניקוד פתח ולסוליאס
נפיו דזיל ולהטו בנטיקס לפים דנקי ספרים דמוק' אור
פרימי ליים דחכמה דארפ דפרים דמים וצין דמים
דנקי ספרים דמוק' :

ג

להמטיך אור מאלור גיר דחכמה הכי דזיל ולהמטיבו
עם חסיים הטוקדה בפתח ולסוליאס נפיו דזיל
וליהטו בנטיקס לפים בנקודה ספרים דטוקצא ארמי ליים
דחכמה הכי דנקודה ספרים דטוקצא עביל חס בפרימיות
דפרימיות כהיל [ספר תריס דף קמיה עיל ויש] וכן ערמי
בשאר ספרות עד זרכת שמוע קולנו כחצי בשער הכותם
דרוש ו דעמידס וצמניה פיע דעמידה ופיה שער היחודים
שער הסקוקים פי' א' עיה שייז פיד אחיכ רחמי בשער
נחיש דיל סעצ [לליה עינ] ועיין שליין עוד עם בשער מצויס
פי' חצי פיה דליח עיב [עיה סגיל פינ] עוד עם דכוי
בשאלות לחכמי הטוערב שאלה ליה יעיש כמה פרטי שאלות
למשמש זל ועיין דזכרוו בנחיש דף חין עיב [דריה עיב]
חיל ובענין זכרות חלוציות הכס חמי' דרוש ו דעמידה
סוף בפרימיות דחילוציות וסלרית סדרוש הוא בשמי' דפרי'
והוא לריך לכוין להמטיך מוחין וייס דזיל ליים דטוקצא .

גם להמטיך הארה ונפי פקין דחמי' דזיל ליים כחי' עם
וכחי' בדרושי הכקירה דריה והוא בזכרת אחת חוק' עד
זרכת סקיצה סם מקפירה לקפירה וזכרת על סלדיקים
והשכון והא למוס ונפי פקין וכוי' . וכולם סם י"ב נטיקין
נחלס חוק' עד שמוע קולנו והוא שמועס סמת וסדרס הוא
כשמועס א' סהס ז' נטיקין אחד מוחי' ואחד וגי' דכל ספי'
מטיק דזיל לזיס וגי' דכל ספירות מטיקס דטוקצא עביל
פניה פיע דעמידה ועיין . בשער הייס דקורא עיל יעשי' צ'
ספר דביש דיעו עיד . והיות אריס בקוד הוייה ואור וטיק'
בקרד אהייס נחשאר צמיה שומיה שער השמות פיה דכל
הויס אריס וכל אהייס אריס עי' עוד עיה שייז פיד [עיין
שקסה שצקדור לא כחצ הרשיש זיל בזכרת למיכיס נטיקין
חא דלא כשער ספי' דרוש ו' לא כחמי' ראשונה ולא בצמיה
לא ז' ולא י"ב ועיין בסקדור שכתב בזכרת קלה לו ז' יחד וליע
עור

צעכון קוד הנטיקין עיה סגיל פינ ועיין גי' ז'
דענין הנטיקין אלו סם למקן אח הטוקצא עיי'
זיל עלווח וסכר בשער הכותם דרוש ו' דעמידה אל עייס
שלא סגולות לה בקרד חספת יעיש דומיקרל חין צה רק
צמיה נקודה קונה א' בלזד יעיש :

ג

נראה לעיד דחין כל זה רק בצמיה ספרתי אריס
דפרים אשר כל המוחין לא נחשבו בזכרת אבות
רק בחצי' ואחיכ וזכרת קלה לו ומחילין להמטיש צייק
דזיל כמו סיראה הרואה בסקדור יעיש ואיכ עחה אכחי'
ומחיל הנטיקין ומחיה המוי' של חכמה אשר כבז נחשך
זיל בזכרת חונ אצרהס בנטיקס לנטיק' וכן בזכרת השיצבו
מווח סבינה סכבז נחשך בלחה גכור ובזכרת קלה לו
ומהדעה סכבז נחשך בזכרת אחת קדוש ואחיכ וסס ואילך
ספי' כוונת יחד המטכה סמפטרות המוחין לכיל' מויק דזיל
ולהחיר לה עיי' הנטיקין ואל תשיצבי ויש בסקדור לעיל
בזקופה ז' דמגן אצרהס בצמיה מוח סחכמה שכתב וזיל
להמטיך הארה מוחין דחצי' הכי' למחין בגיה דחיי' דחצי'
דחמי' ולחייס דפרים וכוי' דמוק' דמנלל דכבז נחשך הארה
לטוקצא ומחיה זהה דפציע ואיכ עיה עבין עוד הארה
זאת עיי' הנטיקין ולהקנס סא כבז נחשקה כשאר הנקודות
דשאר סמחיות סחכריס סם כבז כחצתי בזכרת חונ'
אצרהס אוח ג' דלעיד טייס נפל סם דחין הארה לטוקצא
דנקודה ספניס הכי' רק עיי' הנטיקין עיין סם גס
עיין בסקדור ארך כל הנטיקין סם דוקא לבחי' אריס דפרים
ולא דאחור יעיש :

ודיות הנטיקין דוקא בפרתי אריס דחכמה ולא צמי'
גי' כתי' בשער ומחירי רשבי' פדעה סרונס
דחיי' רעיג יעיש ועוד דעיקר סוף סחכמה ולעיד ליע מתי'
יסו לנטיקין דכנסת יסרלל סהי' ללס עם זיל כחי' בשער
מחמרתשבי' ריש פי' בראשית ליד עיל ויעיד יעיש :

ג

ליע דאך יבול צמיה נטיקין אלו מקפירה לקפירה
דטוקצא המכוון כנגדו פציע' להלא זרין סם עומדים
פציע עחה ומצברי נחזה אלוה הצל לקרלח סבינו יעיש
כנגד שחאל סבינו ואיכ ארך יבול הנקוש מקפירי סחכמה
דידה לקפירה סחכמה קלה וכעדי' כולם הלא חין מכוויס
זכיו רק באלכסון וכן מוזכרת השכון ואילך שהיא סמטכה
הנקוש לכל סקי דטוקצא יחד כחי' בסקדור ועיין פי' הכותם
דרוש ג' דריה דסם כחצ דצי' בסקר הנקירה דחין סעומדים
אצי' כל ספירה דזיל צמפירה סכנגדה בטוקצא נכסר קו
יעין צימין וסמאל צמנאל יעיש ועיין שער הסקוקים פרתח
ויסלה צפי' וירל' כי לא יוכל לו וריס פי' ריגש וצמיה קליה
פיה בסקר א"צ דלחצמיה יעיש עיין שער ומחירי רייל' דיי'
קעיג כלל העולה דדצרי רצינו ליע' . ואשער דכל קדר
הנקירה ומזרחס פציע' הוא בפרעות כל קו צמיע סמפל
זזה קו יעין מחין דטוקצא תחילה סיו אצי' ואחיכ סחריס
פציע' ומנלל דלפילו ססחזריס פציע' אינו יולל וקו סלו
וכעדי' קו שחאל בגיה דחיי' ועיין צמיה סכיד פי' צמיה . גס
אשער דיש חילוק צמלי' שצבוי' לך סצין סבו למלי' סכוללת
הספרד סהוא צה זוגו והמטל לזה המנלל סרואה אריס אח'
פיו יעין צימין וסמאל צמנאל ודוק אך עדין קשה ויש
בגי' גיד הכסס אשר זרין סם אצי' . אשר זמן רחמי' להרצ
סורלח סעה דף עיה עיל שכתב שצעת כחית סלוצות
לטוקצא ומספריס יעיש ולעיד לא דחיש' דלא מנלל דצרי'
סרצ להיות כן ועיין ויש בקור' טייס חיי' צענין סגלה חוק'
סצנה ארוח ו' ועוד עיין ימה סעה דקלי' עיב . עיין שער ומחירי'
דיי' עיג וצפי' מחמרתשבי' דחיי' עיב ריש בראשית דקרו' סם :

ברם

היות סדר הנטיקין מופס דזיל לפיה זהו בכל
פרט ופרט דכל ספירה והוא דקפירה סחכמה
לכדה יס צה יי' ס הנטיקין סם מופס דפרתי סכמה סלו
לפס דמרטוף סכמה קלה וכן מודוקק בסקדור בכל זרכת
ובכרה יעיש דלס לא כן ארך יעלו על הדעה דחיי' סחכמה
השוער חך בולגולה דזיל יחיר לטוקצא סחכמה סכבז עיי'
הנטיקין הלא המוח סקווס וכן עדי' שאל ספירות אלא עייכ
כעיש דכל ספי' המחיל הוא סמרטוף אחד שלס הספרד לייכ .
צענין הנטיקין עיין בשאלות לחכמי הטוערב צריס דכוי' שאל
לי' תריס דקמיה עיל :

עור

צענין הנטיקין כאן צבי זכרות אלו סרלסות
שמועחי' ומקסיס דמחי' שחל דנקעו בסקר צביור
קו אחד ומשמוס לבחינת אריס' ולא כן וזכרת קלה לו
ואילך סנקעו ז' קויס כמו סיראה סרואה בסקדור ולעמיד
נראה הטועס דנקעו וזכרת קלה לו ז' קויכ לחיות סהולך
להמטיך תחילה סמפטרות סמסד ונלח השוער צמוח סחכמה
לסמך דזיל אחד בצביל אסור ואחד בצביל פניס נקע
גי' בנטיקין ז' קויס ולעולם די בלחך מכוין סחי' אלא
נחז בעלוח סממטך אור ומחמה דזיל בנטיקין לחכמה
דמוק' ורחי' לזה ממיס אחיכ בזכרת על סלדיקים ואילך קו א':

(ד) שם

להמטיך על עליון ומחמה עליונה וכוי' כתי'
בשער הכותם דרוש ו' דעמידה פיעס פיעס

דעמידה מונס קוד ג' מוחין סבי' יעיש :
(ה) שם להקן ולהחיר ג' כלי דעה דטוקצא עייכ
שער הכוי' דרוש ו' דעמידה דטיל דף כוי' עיד
[דטיל] ופעיי' עמידה פחיי' [עיין לעיל בזכרת אחת
קדוש אוח ד' ויש דזה נראה סהוא דעה דסכיס יעיש:]

קתינאה שורש הדיקנא יע"ש יפה טעה דליה טע"ב ועיין
יע"ש צקונטריסי ט"ש ח"ב צבטי"ט פ"ו אות ו' :

וכמו כן ל"ל מ"ש עוד צקדור ונטס ל"ז חולין ומטס
להמשיך ללס המוחין הכי לפרכוף חכמה דבי
דז"ר דליק שצחך פרי חכמה דבינה דלי"א ע"כ אחר שכבר
נמשך לחגיה דכח דבינה דלי"א ומטס גם כן לדיקנא איך
ילויי להיות אחר שכבר ילא הע"י ונצפטיס ולחון לדיקנא
להיות חזר ונמשך העיפה לחכמה דז"ר דליק וכו' ולחייב
לבינה דז"ר דליק [עיין צ"ה אהבת השם דמו] ודע דצמי ע"י
אעפ"י שלא חכר כאן חכמה דליק צחך חכמה דע"י
ילמד קחים מן המפורש לעיל וזה ועיין צקפר נהר שלום
צהקדומת דחובות הכהן דק"ד [ד"ד] דשס הרחיב הדבור
ועיין צקפר חרי"ה דח"י קע"ב ח"ל ו"ש ו"ה צפ"י העמודה
וירדים המוחין מן הכהן לפרכוף החכמה דבי דז"ר דליק
נכאס ד"ט ח"קו לטון ול"ל ג"כ שצחך חכמה דבינה דע"י
שצחך חכמה דבינה דלי"א שצחך חכמה דבינה דלי"א
ויסקיית שצחך חכמה דבינה דז"ר שסס צמי ארי"ה ע"י
של טלס וכ"י יע"ש ועיין עוד חרי"ה ד"ל רע"ב ודפ"א ע"ב
ד"ה והנה וכ"י :

יע"ש. [דכ"ו] ועיין מ"ש עוד שם צמלת אחד צחות ט"ו
עוד סיניוים קחנו מטס ואין צ"ד לצרכס ולצרכס עד
שיערה עלינו רוח ממרוס :

(ח) שם ולזווג צ"י חולין ולהמשיך המוחין לפרי חכמה
דבינה דז"ר דליק שצחך חכמה דבי דלי"א
שצחך בינה דחרי"ה שסו"א ח"ב"ד דפרכוף הכולל דבי דחרי"ה
ויסקיית [גם זה לא זכיתי להבין איך הוא ח"ב"ד הכולל
דבינה דחרי"ה ויסקיית] ולאוגס ואימא מעלה ז"ר שסס
חכמות ומקדים לאצא ואצא ממשך מ"ד שסס ביטת
וגבורות לאימא [ונצולר צכ"י צשער הכי דרוש ג' לילית
ע"ה ש"ך פ"ע ופ"י שכו ספ"ב ושס השומ"ש] ולהמשיך המ"י
הכו' לבינה דבינה דז"ר דליק] גם כאן קשה איך ילויי
להיות אחר שכבר ילא העיפה ונצפטיס ולחון עד ארי"ה
ויסקיית לחזר ולהמשיך לבינה דבינה דז"ר דליק היות
פניו] שצחך בינה דבינה דלי"א שצחך בינה דכללות
דחרי"ה ויסקיית שסו"א חג"ה דפרכוף הכולל דבינה דחרי"ה
ויסקיית והס יסקיית הראשונים ולזווג כל הפלג"ה הכי
ולהמשיך המוחין הכי לח"ב"ד דישק"ה הכי והס מ' דללס
ושס נשאר שורשו ושארית המוחין לחג"ה דפרי הכי והס
ל"י דללס [ע"ה שבי"ה פ"ה ופ"ד שכו ספ"ב] ושס נשאר
שורשו ולא נסתלקים היות וחורות דח"י תחתון דח"י ונטי"ס
ועולים צח"י עליון דח"י דישק"ה [עיין ע"ה שבי"ה פ"ה
ושס נצח"ה שההלעטיטות הזה ה"ה צחבונת ושס כחצמי
צקונטריסי ט"ש שסו"א גם צ"יסיק ושכיהס נקד"היס אימא
יע"ש צאות ג' שכו פ"ב השומ"ש] ושארית המ"י להמשיכס
לכ"י דפרכ"י הכי [כאן י"ט ספרים נחוב ושארית המוחין
עם הכרמ"י דנפ"ט לכלים דהנה"ס דבינה דישק"ה והס
ל' דללס וכ"י ולע"ד הגירסא הנכונה הוא כוונ שכתצתי
כאן דכן ונלחמי צקדורים יכ"ס דלס לא כן קשה ד"י
דללס אינו צמינת נפ"ט אלא רוח כחי צמינת ש"ך פ"ו ושכיה
פ"ה] ועתה להמשיך המוחין דפריס דלחור למקומו ולהמשיך
המוחין דלחור ופניס דפניס ונלוצטי"ס צשס צוכ"י דלחור
ופניס דפניס דמוקצ"א דז"ל עב"ל. הנה כל קד"ל זה של
הח"ב"צות המוחין צישק"ה ראשונים ושכ"י"ס וגם מ"ה רוע"ס
שלהס צוקוס טעוב"ריס כבר כתצתי לעיל צאורך צבונת
ק"ש צמלת אחד אות כ"ה יע"ש ע"ה שכו ספ"ב :

מ"ש ואורות דח"י תחתון דח"י ונטי"ס עולים צח"י
העליון דח"י נחי צע"ה שבי"ה פ"ב ושער הקד"ר

דק"ה ע"ד ועיין ע"ה ש"ך פ"ב דשס אחר תחתון :

(ה) מרד עוזר ומושיע ומגן ע"ס יכו"ן
צ"ד ח"ב"ד

אלו להמשיך צ"י ללמי המוחין הכי ונלוצטי"ס צשס **בוכו**
ע"כ עיין צקפר דבי שלום דק"י סע"ד ושס ט'
הכונות צבונת קד"ש ודרוש צ"י וס' דעמידה וצ"י צ"ד
וצשער רוח הקדש יחוד ד' דע"י ע"ה ע"ה ש"י פ"ד שער
חאחרי ח"ל צונסכת צבונת ד"ה ע"ה יע"ש [ע"ה של"י פ"ה:]

אך ל"ל דשס צוכ"י ה"ה לר"ך להיות צקד"ר כניסתס
של אוחיות ו' תחילה ואח"כ ס' ואח"כ ו"ב דכן
נראה הקד"ר של הפנקה ונלמטה למעלה עיין ספ"ל פ"ה
כלל ט' ותחילה יזכדים צ"י מוחין ד"לס יע"ש ועוד למה לא
חכר ש"ס זה כניסתס המוחין דצמינת לחור צמלת צהצבה
כשכנכסיס הצ"בות וגבורות הוך דחל ע"ד שח"ל"ט צקד"ר
כניסתסו צ"י צמינות לחור ופניס דפניס ופניס דלחור הנמשכי
צמלת מ"ך עוזר וכ"י כחי צקדור וא"ס נאמר דשס זה הוא
לצוט צצמינת לחור ופניס דפניס דוק"א ולא צצמינת
דלחור ופניס דלחור ול"ה אינו נמשך א"ס הצ"בות וגבורות
שסס לחור דלחור זה לא ידעתי :

(ג) שם יכו"ן צ"ד ח"ב"ד אלו להמשיך צ"י ללמי המ"י
הכו' **(ב)**

אך קשה דנשקדומת הקדור נראה דז"ר דליק אינו
ט"יס צהלצשחס הוך עתיק יומין צטוב טהרי כהצ
להמשיך לכה"י דכח דבינה דז"ר דליק ומטס לכה"י דבינה
דע"י ולא נקט לכה"י דכח דבינה דע"י יע"ש ונשועה וזה
דאינו ט"יס צהלצשחס ח"י צטוב ואילו ונש"ס צהקדומת
דחובות הכהן ח"ל דלי"ד נראה דלפ"ו ח"ה הוא שוה
לז"ר דליק ככל צחיותו כח ע"ס כח וכ"י ונ"ל לנלכות
יע"ש כח"ל ושלפ"ו א"ס נאמר דכאן צמלת צהצבה ע"ס
נפ"ט ול"ל ומטס לכה"י דכח דבינה דע"י וי"ט קשה דהל"ל
קת"ל דז"ר ח"ה שוה לצמינת עתיק דז"ר ח"ה ונלצ"ט לע"י
ק" חג"ה ט"ו ולמטה כ"י צכל חוקס צדצ"י הכ"ז זל"ה"ה
וא"כ איך כחצ ש"ס צהקדומת דחובות הכהן דז"ר דליק הוך
ה"ס ח"ה דל"י שוה צטוב הל"ל אינו שוה אלא ע"י ולא ח"ה :

והרואה יראה דהצבה טע"י"ס נאמר צהקדומת זו
של מלת צהצבה צקד"ר הנשכת העיפה
ל' דכאן כחצ דנמשך לכה"י דכח דז"ר דליק ומטס לכה"י
דכח דבינה דע"י וכ"י וצקד"ר יכידת העיפה של הק"ש
צמלת אחד לא כחצ כן. ועוד דעיפה המוחין צק"ש כהצ
שסס שמות עק"ב"ב קפ"א קמ"ב וק"ה סכל כחי צמוחין
דל"ית כחי צשער הכונת דרוש ג' לילית ודרוש ו' דק"ש
וכאן צעמידה לא חכרו שמות המוחין. שנית דצק"ש כחצ
לכו"ן התעוררות ז"ר ומ"ד דחרי"ה ע"י ע"ב וס"ב וגם זוג
דנשק"ין דחרי"ה ולא כן כאן צעמידה וצבונת השופר שסו"א
צמינת פניס ע"ד צהצבה ש"ס כחצ לכו"ן וכן צקדור צבונת
ק"ש טע"ל המיטה צמלת צשכמול"ו. ג' שלא חכר זוג דחרי"ה
כאן ע"ד הק"ש להמשיך ע"י דע"ב עם ה"ה ללו"ך הולדת
ח"ה עלמ"ס ומזה נראה דז"ר זוג דחרי"ה להוליד אלא דוק"א
צצמינת לחור שסו"א צק"ש כבודע דכל קד"ר הנשכת הע"י
צק"ש ועמידה עד מלת צהצבה סכל הוא לח"י ועיין צשער
הכונות דרוש צ"י דעמידה צמלת צהצבה ואפטר זה נפסק
אחר המרצן שסו"א זוג של"ס ועיין צקפר ע"ה דג"ן קע"ב :

ובענין העיפה הכי דחרי"ה שסו"א צמלת נר"ן של
הולד ות"ה של הולד עיין צע"ה טע"ל פ"י
ופ"ה כלל י"ו וצכ"י"ט שער רוח הקדש יחוד י"ט ד"ן ועיין
לעיל צבונת ק"ש צמלת אחד אות כ"ב ושס כתצתי הפרש
המשכה העיפה ללו"ך מוחין איך ה"ה צ"ה ע"ב"ב סי"ב דליק
אבל ע"י הולדה צ"ן דחרי"ה הנמשך צק"ש וצ"ן דז"ר הנמשך
צצכמת מ"ס שלום ה"ה נמשכת ומקדים דדעת דע"י יע"ש
ועיין צקפר נהר שלום צהקדומת מ"ה"ה והגדת לצנך דק"ה
(ב)

הוא מלונצ'ים בשם זכור לחמץ בג'יה דתי' לחזור ומים דמיה וצין דנקודת הפנים דקוצא דז"א שערין היא עומדת בצמיחה נקודת תחת היסוד דפרי הפנים דז"א באופן זה ע"כ עיני כל סדר הנקודה וחזרת פנים עיני היעצ נפעים בהקדמת הקשר בחתי' צולת בעמידה וכו' עוד שם בפ"ו דעמידה שער הפקוקים (ישעיה כ"י ח"ד) בפקוק כי הפנים ימושו וגו' קשר עיני' בדרכו ר"ה ע"ה שער נ"ל פ"י"א כלל נ"י סליד פ"צ כלל ח' ובהג"ה השו"ש יע"ה שחלעךך אליו ללורך הכונה ח"ל על וי"ש שם צניח צד"ה חונס כל אחר הם שלמים לגמרי והצן זה היעצ ע"כ השו"ש כיצ' לנעיד פלום קלאו לאפקוי צמיחה האחרונים פלה שאינה נחזרת לכנגד הפנים שלו קאמר כמו שאמרנו קלת מן הפנים שבזמננו אלא הכי קאמר שאחר שנגדלה אצ"ה כה"ל אז חזרה פרלוטה לחזור לעמוד אחורי נקודה דפנים ולא נגדלה אוחה נקודה דפנים דהיינו שפיתחם זה כל הפנים דפנים פלה אחת לאחת עד שנגדלה פנים כמוהו ויהיה פלרוף דפנים פלה קום כקומת פלרוף לחזר פלה העומד באחורי נקודה דפנים ולא יסיו צ' שו"ס בקומתם באופן שכל צבין הכי' צולך עוזר הוא לצבוח ולהקן נקודה דפנים פלה בצמיחות כתי' דל"מא וכו' יע"ה ולגיד ל"ל עם נ"י וחדווג נקודה דפנים הכי' דלפטר דיעקב הנתקן עד עתה עד מלת באהבה והארת המוחין לחזור הכבדים ז"א וחדווג עם רחל דנקודת לחזור הכתקן היא ג"כ באחור אזל לנקודת הפנים לא ולינו צבין יעקב וצמיחה המוחין דפנים הנמשכים לז"א כתי' בנקודה האחר והפטר דכן הוא האמת דל"מא יעקב וצמיחה המוחין דפנים שחדווג עם נקודה דפנים וכעשה העיני' מנילא וכל עסקינו לתקן צמיחה לחזור דתכונה ואח"כ מנילא כתקן הכל כתי' צ"ה"ש קוף הקדמת רחובות הכהר יע"ה:

אך

לריך להצין עה עניינו ומה שורשו של נקודה הפנים עיני ע"ה פ"ו ופ"ו עוד עיני צ"ה"ה קפ"צ והיא מדרגה א' של צ"ן שהיא הייה פשוטה פלה ירדה צעה מיתת המלכים יע"ה: ובענין כל"ס דצדוקים החדשים דפנים ע"י כ"ש דק"ט אות נ"י [דל"י ע"ה: י"ה ג] עיני צענר הכוונת דרוש צ' דעמידה צולת מלך עוזר דענין חזרת רחל פנים איננה עם ז"א עלמו אלא עם יעקב יע"ה ח"ס איהו ככלל ואיני צהוד ועיני צניח שליו פ"ה ופ"ו. ולי' מה נעשה מלאה עתה דליה מקומה עם ז"א ואם חזרת לאה ורחל להיות פנים ע"ד שהיה באח"י דז"א שפיתם פלרוף אחר כתי' צענר הכוונת דרוש ד' דק"ש של הל"ה ועיני' לעיל צולת באהבה עיני שער הכוונת דרוש ו' מדרוש הלילה ופ"ו דעמידה ודרוש ריעבור יע"ה. גם ל"ל א"ך צולת מלך נמשך מלכות דל"מא בכח דקוצא הלא הנ"ה הם יחד ארוכים והם היו לריכים ש"כנקו תחילה כחצתי' צה צמ"ג צפ"צ דעמידה צולת מלך וכו' ועיני' לקמן צולת ועגן:

(ה) שם ומגן

להמשך חצ"ד לחזור ופנים דפנים ופנים לחזור לחצ"ד דוקי' ולדחות השגי'ת לחגי'ת והנה"י לכה"י והמלכות למלכות ע"כ ל"ל בענין הכח דקוצא למה לא חזר דק צמחילה צולת מלך והיה לריך ג"כ להזכירו צולת עוזר וכו' דרך הכח הם עוזרים לריך אפטר ש"כנקו מוחין דכה"י צה"ד ולא יהיה ככנס תחילה בכח וכן עד ווגן ולמה ג"כ צולת ועגן לא חזר כח דקוצא אפ"ר נשאר זה תיח' דל"מא להיות לה צמיחה כח' ולמה צולת באהבה כשכנסו הציות וגבורות חוץ לאה ורחל לא חזר צמיחה מלכות דתי' הנכנס תחילה עם המוחין הכי' חוץ כח' ואח"כ לדחות עד שנמלא פקדים עליונים דכה"י דל"מא צה"ד ללאה ומלכות צולת דרחל

ועוד דגם צמיחה מלכות לא חזר שם להיות דל"מא לחזות צמלכות דרחל ע"ד הכי' כאן ובקפדים יע"ה רח"ה כח"ו להמשך הציות והגבורות חוץ לאה ורחל מכתה עד המ"ה ומלא דתי' דצמחה היא כח' ללאה ומלכות דחז"י עם המ"ה שצמחו צמלכות דרחל יע"ה ועיני' ג"כ בקדור ק"ש שצל המטה צולת צמחילי' בהמשכת הציות והגבורות חוץ לאה ורחל ח"ל להמשך הל"ס לחזור פשוט כל ל"ס דצמחה דצמיחה הכי' עם המוחין והיורה ואח"כ צמחילי' י"ס כידוע המלונצ'ים בשם פה"ס ח"ג היורה וי"ג אח"כ מלונצ'ים צמלכות לחזורים ד"ס דכל צמיחה וצמיחה נהצמיחה הח"ל דז"א פה"ס מוסר דעצרה רצוני היות פשוטות חוץ עשרת ספירות דקוצא פה"ס לאה ורחל ע"כ ומה שלא חזר י"ד היורה עם המלכות הוא יע"ה דהיי"ה דמלכות ח"ן זה יקוד כתי' צ"ה"ה שער השמות ע"ה וליה דצדור צ"יורו שם צדור השמכת הל"ס כח"ו י"ד היות ומלכות ככלל אי"כ נלמוד פתום מן המערכה וגם כאן צולת מלך עזר לריך לכי' צמחילי' דל"מא בכח דקוצא וכן קידר ג"כ צמחה ק"ש של הלילה צמחילי' המוחין דפנים שהם ג' לל"מא חז"ל לחזור ופ"ו ופ"ו לחזור חוץ הנוקצא. וכן אח"כ צמחילי' חוץ ז"א ע"ד צמחה מוגן אצרכם לכי' ל"ס פה"ס מכתה עד המלכות יע"ה ועיני' ג"כ בקדור כוחת תקיעת שופר. ולעדין לחת טעם בקלת ספדים פלה חכמו כח' ואור צענר כי כיון שכלככו כתי' דחז"ר צקוד מוחין שצמחו מלאו נשאר עומד התיח' דל"מא פ"ג המוחין וצמיחה כח' ועיני' צענר כ"ג פ"ג:

ומצאתי

כתי' אל"י עעם אחר דל"ן נשאר לטקצא עתה צמיחה כח' ל"י דל"ן התיח' דל"מא נעשה כח' לטקצא עד לעת"ל כתי' צניח שליו פ"ה דל"מא ל"י מלכים ש"שחמחו בכח' אחר ע"כ דל"ן זה עתה צולך עוזר אלא לפי שעה ללורך צבין פרלוטה וחכף ומתקלקים מוחנה וככנסים כל המוחין צ"ה"ה בצרכיות וזקופיות דמגן אצרכם. ועוד דל"ן חזרת פנים אלו אלא עם יעקב ולא עם ז"א כתי' צ"ה"ה דרוש צ' דעמידה צולת מלך עוזר. וענין חזרתם להיות משחמשים בכח' אחר הוא צבין הגד"ה כתי' צמחילי' שבת כח' יתנו לך וכו' דל"מא עולה רק צמחילי' ששית כתי' צל"י פ"ה ופ"ו יע"ה. ועיני' בקדור בקדושת כח' דמוסף שבת א"ך עולים יעקוב' פה"ס צמיחה נוקצא שכוללת דכל השבוע עד צמיחה חצ"ד דז"א ועדין כח"ו גדול ומכתה וליה עולה עד שם יע"ה:

ג

צענין קדר כריסת המוחין אלו חוץ נקודה הפנים דתחילה הוא מלת מלך פשוט צמיחה עערת היסוד דל"מא בכח' דקוצא. עיני' צפסר יפ"ס דקע"ג ע"ה דקפסס והלא עערת היסוד לכל המוצא המשך עד פקדים מלונצ'ים דמיה כתי' לעיל צולת הגדול הגבור והטורח צענין יסוד דאצ"ה וכ"ש וק"ו צקוד דל"מא סקלר ועיני' צפ"ה"ה פ"ג דקוד דל"מא זמן כריס"ה צ"ה"ה היו צמחה ז' דמיה ארוכים ככנקו תחילה יע"ה. וכלע"ד כי מוכרת ש"י"ר עערת היסוד תחילה כי כיון שהיא נוקצא צקוד נקודת מלכות שצככר פלם כי לעת הלוך נכרד קו מלונצ'י' דכה"י דל"מא וצ"י קרים אחרים יע"ה [עיני' צענר הכוונת דרוש צמחה יולר דתי' ע"ד דעשום יקל' דמלכה הוא תחת רבלי' ויע"ה] ועיני' שער הפקוקים פרשה צראשית ד"ו פ"ע"ג א"ך לע"ד נראה דוחק עוד לע"ד ל"ל דצ"י רצוני שם צ"ה"ה צולת מלך עוזר דחתי' בחצ' מלך אז נגדלת תחילה צמיחה מלכות שצ"י וכו' ואח"כ לקמן בקטוץ כח' צולת מלך סכתה פלו נגדל תתי' ולי"ע:

ובעינין

לכיון צליל פקח צולת באהבה ואילך ג"י ככר כתצתי' צו"ה"ה ללריך לכיון כל קד העמידה

דא"א שמלביש עליה. ואחר כך מזדווגים בינה דא"א עי', המלביש על חכמה דבינה דא"א (עי' תו"ח ח"י א'). אח"ז מזדווגים בינה דבינה דעת', ובינה דבינה דא"א המלביש עליה, ובינה דישסו"ת המלביש עליה. והנה ממ"ש הרש"ש זיע"א שבהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת' נבקע היסוד ונעשים או"א וישסו"ת ב"פ, נראה שכתר דבינה דא"א הגו' הוא מתחיל מראש האצ' עד סופו. ועד הגרון של זה הכתר הוא מגולה. ומהגרון עד החזה שלו מלביש עליו חכמה דבינה, ועליה בינה דא"א עי'. ומחזה עד הטי' מלביש בינה דבינה ועליה בינה דישסו"ת. ונמצא שאו"א וישסו"ת, דהיינו פר' הבינות שלהם, מלבישים על היסוד דכתר דבינה דעת', שבתוך הת"ת דכתר דבינה דא"א. והשתא בהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת', והם מלובשים תוך חג"ת הגו' דכתר דבינה דא"א, ועליהם עוד נמצאים בינות דא"א וישסו"ת, לכן מעכשו נעשים ב"פ כוללים ע"י בקיעת יסוד הגו' דכתר דבינה דעת'. אבל הזיווג לא מגיע אליהם כעת, עד שיזדווגו תחי' החו"ב דבינה דעת' וא"א שבפנימיותם.

ובדלותי רושם קצת שאלות מחוסר ידיעה מספיק אפי' בפשט הדברים, יה"ר שהשי"ת יזכנו להבין הענינים על אמיתותן. א — שבהמשכת המ"ה וב"ן לכתר דבינה, כתב לנה"י דכתר דבינה דעת', ומשם לחג"ת דכתר דבינה דא"א, ומשם לב' מזלין. ונראה שהוא ג"כ דכתר דבינה שלהם (עי' תו"ח דח"י א') הגו'. וכשבא לחו"ב דבינה של כולם, לא זכר פרטים כאלו (בתו"ח הגו' נראה לפמ"ש שם שה"ה). ב — שכתב חכמה דבינה דא"א, שבתוך בינה דא"א שהוא חב"ד הכולל. ובבינה דבינה כתב, בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות שהוא חג"ת הכולל. ולא אמר שבתוך בינה דישסו"ת שהוא חג"ת הכולל. שכן הוא בינה דא"א תוך ישסו"ת, כמו שחכמה שלו תוך או"א. ואפי' לפי מ"ש האש"ל ז"ל (שהראה לי כה"ר יעקב הלל הי"ו) דל"ג ע"א אות ב' לפי דרו' הדעת שהנה"י נק' דעת והחג"ת בינה והחב"ד חכמה ע"ש. וכתב הרדב"ש ז"ל דל"ח סו"ע"א

לאו"א וכו'. עי' מה שרשמתי בדלותי לעי' בתיבת אחד דק"ש ד"ה וזה ע"י שיכוון וכו'. ועי' מעיל אליהו ד"ו אות ל"ג.

(עד, א) זיווג ע"ס דא"ק ומסודר אהי' הוי' בשילוב. ועי' פת"ע די"ט ע"ג ד"ה ועוד וכו' דמאי שנא העמידה מכל שאר המקומות שמסודר פני' וחי' אהי' הוי' והוי' אהי' לא כן בעמידה. ועי' מע"א דצ"ב ע"א ד"ה ויכוון לזיווג וכו' שכ' וכן מסודר שנים בכונת באהבה ע"ש.

(עד, א) להוציא ט"ס וכו' דזו"ן דא"ק ולזווגם. לכאו' יש לכוון כאן בשילוב אהי' הוי' ע"ד השאר, ולא ידעתי למה לא נו'.

(עד, ב) אחר שילוב המזלות, כתב ולזווגם. וגם כאן נר' שצריך להיות כונת שילוב אהי' הוי'. והסדר הגו' באחד דק"ש נר' יותר מדקדק. שבכולם כ' לזווג וצייר שילוב השמות, ואח"כ כ' להמשיך. ולא כן כאן שהשמות המשולבים נסדרו אחר שכ' ההמשכה. ובודאי הכונה צריכה להיות כסדר הק"ש.

(עד, א ב) המשכת הטיפה באהבה, לפקו"ד כפי מה שהבנתי הוא כך. ה"פ זו"ן דא"ק מלובשים תוך ה"פ עו"א (לא בדקדוק ממש עי' פת"ע) בסדר זה בקיצור. ה' כתר' דה"פ הגו' מגולים ומלבישים מטבור דא"ק ע"ס הת"ת שלו, והם בערך א"א, עד הגרון. ותחתיהם ה' חכמות דה"פ הגו' מהגרון עד החזה, ועליהם מלבישים ה"פ או"א עי'. ותחתיהם ה' בינות דה"פ הגו' מהחזה עד הטבור, ועליהם מלבישים ה' פר' ישסו"ת. ותחתיהם מהטבור ע"ס א"א, והוא סוף האצ', ה' זו"ן, ועליהם מלבישים ה"פ זו"ן דאצ'. וכ"ז ההתלבשות הוא כל פר' לשכנגדו בפ' שבפנימיותו. ועכשו בחול שהוא תיקון פר' בינה, אז הזיווגים הם בפרטות פר' דבינה הגו'. דהיינו תחי' מזדווג נה"י דכתר דבינה דעת', שבתוך חג"ת דכתר דבינה דא"א, ומזדווגים גם הם. אח"ז מזדווג חכמה דבינה דעת', וחכמה דבינה

בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני, צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי. ואילו במו' דפני כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני. ואילו פני דאח' לא קא. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני דאחו' ואו"פ דפני. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפי"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיססו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"ג אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיססו"ת הא' ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג, וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביססו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביססו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיססו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין כח לקבל כל המו' ביחד בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'

הוא גם לגבי ז"א במגן אברהם. וע"ע פת"ע דכ"א ע"ב ובלמלשינים אות ג'.

(עו, ב) פני' דפני'. להמשיך וכו' ד' אל מלאים. ז"ל רו"ל בשה"כ דל"ג רע"א אח"כ נכנסין בה גפ"ע דנה"י דאי' ונגדלים בה ג"ר שבה וכנגד זה אומרים ומגן וכו' כי מגן ה"ס ג"פ אל וה"ס ב' אל שיש בתרין תפוחין קדישין ואל ג' בחוטמא וזה נרמז באד"ר וכו' וה"ס ב' אל במילואם שהם גי' ש"ע עכ"ל. והגם שפשט דברי הרב הוא, שנרמז כניסת ג"ר בתיבת ומגן מפני שיש בפנים, והוא כנגד הג"ר, ג' אל שגי' מגן, אבל לא כתב להמשיך מה שהוא חוץ מהג"ר. מ"מ היות וסיים וה"ס ב' אל גי' ש"ע שלכאוי ללא צורך להכונה של כניסת הג"ר, משמע שעתה נמצא בפני הנוק' ש"ע נהורין. ולכן כתב הרש"ש זיע"א להמשיך. ומ"ש ויהיו ד' אל מלאים, פשוט הוא דאל האמצעי כולל יו"ש. וכ"כ לק' במגן אברהם מגן גי' ג' אל שבתרין תפוחין דנוק' ואל הג' בחוטמה כלול מב' (וכ"כ בדרו' ר"ה בפני' דחי'). אבל אין הכונה שהב' הם מא"א להמשיכם לב' שלה ויהיו ד'. שא"כ יהיו כל הד' בתרין תפוחין, והוא כתב בתרין תפוחין ובחוטם. ועוד נראה לכאוי שמה שיש בפני' דפני' בתרין תפוחין ובחוטמא דנוק' שמות אל הם הם שמקבלת מא"א עתה. ועי' שא"א פי"ג וי"ד ושה"פ פ' חיי שרה סי' כ"ה.

אח"כ ראיתי בס' כ"י (וכן הגי' בפת"ע אות ב') שכתוב להמשיך הארה מהש"ע דא"א לב' אל דחו"ב דתרין תפוחין דנוק' ואז מתמלאין וכו' וגם באל הג' דדעת דחוטמא הכלול מב' אל מאירין בו כל הש"ע ע"כ. ומשמע שיש ג' אל בחב"ד דנוק' מחמת עצמותם, ובהם מאירים הש"ע דא"א. ולא ידעתי לקוצר השגתי לע"ע מאין באו הג' אל, ולא נו' בכונת העמידה עד כאן שיש ג' אל בנוק'. ואולי כעין משרו"ל בדרו' ו' דר"ה (דצ"ה ע"ג) שבונ"ת דאי' יש ז' היות דס"ג וכו' ונו' מ"ש בפ' פינתס בר"מ כי מהוי' דס"ג יוצא שם אל מג' יודין וא' אשר בה עכ"ל. ולמעלה בכונת או"א כתב באותיות אל של

הוא שמקבל מו' דיש"ס, וצל"ת. ולשאלה הא' אפ"ל, שא"א לנוק' לקבל מו' דאבא בלי הארה מאי', והוא השם הנו', ובו מתלבשים מו' דאבא ומקבלתו וכ"ז דוחק. ואגב צריך להבין בזמן המוכשר בעה"ו, איך קיבלה הנוק' מו' דאו"פ דפני' טרם שיכנסו תוך ז"א ויקחו להם לבוש מזו"א, לפמ"ש רו"ל בשה"כ דרו' ה' דיוה"כ ד"ה גם נוכל לו' וכו' שאורות הנוק' באים מלובשים בכלים דנה"י דאי' ודאי' תוך נה"י דזו"א וזו"א תוך כלים שלה שא"א לשום בחי' לקבל אור עליון אלא ע"י התלבשות כל אשר למעלה ממנו זב"ז וההכרח לזה יובן מדרו' א' דסוכות וכו' עכ"ל. וצ"ע כעת, ועי' מ"ש בנה"ש דמ"ה ע"ד אות ט' (והובא בפת"ע בסו' אות א') ואולי מתכוון על הנו'.

(עו, ב) ומגן. להמשיך חב"ד וכו'. ובסוף העמוד ג' הויות ואהי' בקמץ לג' כתר דנוק', מה שלא נו' בהתחלת הכונה אלא להמשיך חב"ד. ועוד היה צריך לצייר זה בתחי' קודם החב"ד. והיותר נראה שהיא מיותרת, או ט"ס וצריך להיות בתחי' כמ"ש. ובסי' כ"י לא כתוב זה. ואפ' שהכונה, לפי הסי' שלפנינו, שלאחר שכיון להמשיך החב"ד אז יכוון עוד להמשיך הכתר. וחסר כאן הק' להמשיך וכו' כנו' בשאר. והנר' שסי' כ"י הנו' הוא חסר, וצריך לצייר גם המשכת מו' דכתר, כיון שכלי הכתר נו' בתיבת מלך וצריך להמשיך בו כאן המו' שלו. אלא שק"ק שאם זה המשכה חדשה, היתה צריכה להיות אחר גמר הדחי' ולא באמצע.

ועי' פת"ע דט"ל ע"ד סוף ד"ה ומגן, מה שנתן טעם לספרים שלא נו' בהם כתר. וקצת נראה שלא מספיק. כי הלא כשנו' כלים דכתר במלת מלך צריך לכוון להכניס בו מו', ולא שת"ת דאי' עומד מאליו בבחי' כתר. ולעי' מזה כתב בסי' שנתרוקן גם ת"ת דיסו"ת כמו הנה"י, וזה מורה שהוא נכנס תוך כלים דכתר, כמו הנה"י בתוך שאר הכלים, ופשוט. ונראה שגם הפת"ע ז"ל כונתו לו' שממילא נכנס תוך כלים דכתר, ונמצא עומד ע"ג המו', ואין צורך לכוון להכניסו. ודוחק. ופשוט שטעם הפת"ע ז"ל

דחכמה בסדר זה. בכריעה א' חסד ונצח ובכריעה ב' חכמה דתבונה, והם חח"ן דאחו' דפני'. ובזקי א' חסד ונצח ובזקי ב' חכמה דיש"ס, והם חח"ן דפני' דפני'. והחח"ן הללו דישסו"ת נכנסו בחכמה דו"א דני' הנו'. והבג"ה דישסו"ת נכנסים בבינה שלו במחיה המתים. והדת"י דישסו"ת בדעת שלו בהאל הקדוש. ובברכות האמצעיות מתפשטים כולם בכל הגוף דו"א. כ"ז מו' דחכמה דכתר. עוד במגן אברהם נכנסין מוחין דבינה דכתר עד"ז. בכריעה א' ו"ק ובכריעה ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דתבונה, שהם אחו' דאחו' ופני', ובזקי א' ו"ק ובזקי ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דיש"ס, שהם פני' דאו"פ. ועד"ז נכנסים חו"ג דדעת דכתר בכריעות וזקי' דמודים תחי' וסוף, ע"ד וסדר כניסת בינה דכתר במגן אברהם כנו'.

(עת, ב) בכריעה א'. ועתה נתמעטה וכו' כנגד

היסוד דו"א, ובאתה נתמעטה

עד העטרה. והוא בבחי' אחו' דאחו' דנוק'. ובב' הזקי' נמשך לאחו' דאחו' ולפני' דאחו' דנוק' להעלותה. ומשמע קצת שגם הנוק' דפני' דאחו' נתמעטה, מה שלא נו' בסי', כמו באחו' דאחו'. ואולי קיצר. ועי' מ"ש בפת"ע כאן דמ"א ע"א אות ד' ואות ה' באו"פ דפני'. ולקו"ד נראה לו', דהנה בסוף כל ברכה מג' ברכות הא' כתוב חיבוק לנוק' בימין ובשמאל ובאמצע, ושלשתם בשם ע"ב. וצ"ל ענין החיבוק הזה, ובאיזה בחי' נוק' מדבר. כי הרי יש כבר עתה או"פ דאו"פ דחכמה ודבינה. ובש"ש ז"ל בשה"כ דרו' ב' אות ל"א הביא מעו"ת וז"ל בעמידה לא נתפשטו החסדים (פי' המו' דפני' הנק' חס' כמ"ש שם) בגופא דו"א כשחזרו ליכנס בכריעה ב' דמגן אברהם תוך ז"א רק בחסד ואח"כ באתה גיבור מתלבשים בגבו' ובאתה קדוש בת"ת וכו' עכ"ל. וכ"ע הש"ש ז"ל שם בפני' דברי רז"ל דהתם וז"ס מ"ש בוז' בברכת אבות בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו פי' ע"י המו' האלו דפני' דו"א וזהו חיבוק הימין והם עצמם בחי' החס' וכו' וזה בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו שמגדילה שהיתה בסוד נקו' ועלתה אליו להיותה מן החזה ולמטה עכ"ל ע"ש עוד.

אלקינו תכוון אל שם ס"ג אשר באי' אשר נרמז בו ייא"י העולה גי' אל ע"כ. ובכן אפי' לכנות מו' דאי' בשם ג' אל. ועכשיו שקיבלה מו' דאי' דאו"פ נמצא שיש בחב"ד שלה ג' אל כ"ז בדרך אפי'. וצ"ל דלאיזה צורך עכשו צריך להמשיך לה הש"ע, ומה שייכות לסדר הכונה של התפי'. עי' בשרוה"ק די"ד ע"ב שכתב ש"ע נהורין וכו' שיש בא"א וכו' ונמשכים עד המל' כדי להרחיק ממנה את הקלי' הנאחזות בה עכ"ל. ואולי כאן הוא מקור וזמן ההמשכה בזמן תיקון פרצופה להיותה ראוי' לזיווג, ואז יש צורך להרחיק הקלי'. וא"ש את"ם.

מגן אברהם

(עת, א) ברכת מגן אברהם, המשכת מו'

חדשים לבינה דכתר כי היא

ברכה ב', וד' ברכות דעמידה שיש בהם כריעות וזקי' הם בחו"ב וחו"ג דכתר כמפורסם ופשוט. ועי' פת"ע כאן ד"ה אך צ"ל וכו' שהם בחכמה הפרטית של חו"ב וחו"ג דכתר, והשאר ממילא. כי הרי בכל ברכה נמשכים המו' מאי' ע"ש. וצ"ל לפ"ד ז"ל מתי עלו הביוררים דבינה וחו"ג למ"ן עד ע"ס ז"א"ק והשתלשלותם עד אי' וממנה לזו"ן וסדר הנסירה כמו שמפורט בברכה א' בק"ש ובברכת אבות ולא מצינו שום דבר מזה בבינה וחו"ג. ועי' לעי' בתחי' העמידה.

(עת, א) סדר כניסת המו': —

מו' דתבונה דאחו' נק' אחו' דאחו', ודיש"ס

דאחו' נק' פני' דאחו'. ומו' דתבונה דפני'

נק' פני' דאחו', ומו' דיש"ס דפני' נק' פני'

דפני'. ובב' כריעות וב' זקי' דברכה א', נכנסים

מו' דאחו' בדרך זה. בכריעה א' ו"ק ובכריעה

ב' ג"ר דתבונה, והם ו"ק וג"ר דאחו' דאחו'.

ובזקי' א' ו"ק ובזקי' ב' ג"ר דיש"ס, והם ו"ק

וג"ר דפני' דאחו'. וכ"ז מו' דחכמה שמסתלקים

מו"א באהבה, וחוזרים בו בב' כריעות וב' זקי'

דמגן אברהם, כסדר שנכנסו בתחי' בכריעות

וזקי' הא'. עוד במגן אברהם נכנסין מו' דפני'

[234567]

בשה"כ הנז' וגם הוא בגי' ד"ל, אולי כונתו שהוא גי' ד"ל חרץ מאלף האחרונה. וא"כ אפ' שכונת השם הנה בחול היא, שהוא גי' ד"ל ועוד אלף של אדנות. והכונה שעתה השם אדנות מתמלא בד"ל אותיות. אבל בשבת הכונה היא בכל השם וגם אדנות, הוא ל"ה והוא כמס' י"ה דיודין. ובפע"ח פ"ה דעמידה כתב וכן שם אגלא הרמוז בר"ת והוא ג"כ גי' ל"ה והכולל עכ"ל לא הבנתי לשון זה. ובפח"י דעמידה הלשון שם אגלא והוא ר"ת אתה וכו' והוא גי' בוכ"ו ע"ה ע"כ. וכונת שם י"ה לא גזכרה שם.

קדושה

(פד, ב) קדושה. לעיין בס"י בהק' שלאחר העמידה מ"ש ומלבד זה וכו', וצו"ש די"א שאלה יוד ודי"ד שאלה י"ב, ופת"ע דמ"א ע"ג ד"ה אמנם ובסוד"ה גם, דמ"ב ע"א סוד"ה עוד. (מה שציין על סוף הק' רחוק"ב, ע"י מ"ש הוא ז"ל ד"מ ע"ב ד"ה אך. ועוד צ"י לפ"ד ז"ל דמאי שנא דחו"ב ע"י קדושה ודחו"ג ממילא). ושם בדמ"ב ע"ד ד"ה ובענין ודמ"ו ע"ב סוד"ה עוד. והגר' לכאור' כיון שבידו לתקן לו"ח ביחד, גם בידו לתקן בקדושה כמו תי' הציבור, ולפחות יתקן מה שנוגע ללחש, כי הקדושה היא עבור לו"ח כנז' בציונים הנז'.

(פה, ב) קדושה. בס"י ג' ע"ב מג"פ ת"י בכל קדוש. ובשה"כ כ' ג' קק"ק כנגד ג' היות די"ג ני'. ומשמע כל קדוש הוא הוי' א' ולא ג'. ואין לו' שהג' ע"ב שבס"י כנגד ג' ספ"י שבכל קו חח"ן וכו', כי משמעות הל' ג' ע"ב מת"י ות"י חוזר הג' ע"ב על הג' ת"י. ואפ"ל דמשמע להרש"ש זיע"א כיון שההתפשטות הם ת"י כמו השורש, גם הם נק' בשם ע"ב שהוא ת"י, ונמצא שבג' ת"י יש ג' ע"ב. ע"י מה שרשמתי בדלותי על שה"כ דט"ל ע"ג. אבל ק' דמה צורך לזה לענין הכונה, אם הם ג' ע"ב או ע"ב א' כפשט שה"כ הנז'. וי"ל שכך גר' מל' שה"כ סו' דרו' ג' דחזרה שכ' גם תכוון כי קדוש בגי' ת"י כנז' ויען יש ת"י ני'

והנה מה שנתפשט מן המו' דז"א בג' חלקים, דהיינו בג' ברכות הא', הם המו' דאו"פ דפני' דחכמה כנז' בס"י, ועליהם או' והוכן בחסד כסא. וזה בעצמו חיבוק הימין והשמאל והאמצע שכולם מבחי' ע"ב שהם חסד, והם המו' דפני' הנק' בשם חסד כנז', ועליהם או' אוחזה ומעלה אותה. ומשמע מזה שגם הנוק' דאו"פ דפני' נתמעטה. ובסוף כל ברכה מאלו הג' מאיר לקו א', והוא כונת החיבוק שבסוף כל ברכה. והגם שבזו' א' בברכת אבות אוחזה וכו' אפ' שתפש ההתחלה. כגלקו"ד לו' וא"ש את"ם. אחר כותבי זה ראיתי מ"ש בסוף ההק' מהרא"ם ז"ל בסוף ענ"ה ע"ש, דהמיעוט הוא באו"פ דאחו' ואין מיעוט באו"פ דפני'.

(פג, ב) אתה ה"ג מנצפ"ך אשר בחוטמא דז"א, וכן נז' בשה"כ. ולכאו' מה עניין החוטם בכאן. ובאד"ר נז' מס' את"ה שמתפשטין בחוטם ופה ובזרועות וידיים ואצבעות, ואח"כ אמר וכולהו גבורן שריין לנחתא מחוטמוי. וכתב ביין הרקח אות ל"ג בשם הריפ"ש ז"ל שעיקר הגבו' הם מהדעת שבמצחא דז"א וכאשר יורדין פוגעין תחילה בחוטם ואח"כ בפה וכו' ע"ש. וא"כ מ"ש כאן אשר בחוטמא דז"א נראה שתפש לשון האדרא ואין זה נוגע לכונה.

(פג, ב) אתה גבור מי' אדנות ל"ה אותיות ור"ת אתה וכו' י"ה מלא. הלשון בשה"כ דרו' ה' וע"י שם בוכ"ו הנז' שהוא בגי' ד"ל יש אל המל' עתה שם וכו' אגלא וגם הוא בגי' ד"ל ונרמז בר"ת אתה וכו' אדני גם נק' עתה שם אדנות במילואו אשר יש בו ד"ל אותיות וכו' גם תכוון כי ר"ת אתה וכו' בגי' י"ה ביודין ע"כ. והנה שם אגלא הוא ל"ה כמס' שם י"ה ולא ד"ל. ובשל"ד פ"ב כלל יו"ד כרו"ל אדנות מי' המי' ד"ל אותיות ואם תמלא התיו ביוד יהיה ל"ה והיוד היתירה היא וכו' סוד מו' ע"י שבה בשבתות ויו"ט ור"ח וכו' ע"י יוד היא ל"ה אותיות גי' יוד הי מו' דילה עכ"ל. וא"כ נראה לכאו' שמ"ש בשה"כ יש אל המל' עתה שם אגלא, וכן מ"ש כונת י"ה דיודין היא שייכא לשבת ויו"ט ור"ח, ולא לחול. ומ"ש

[עד.]

ע"ב דא"ק לזווג חו"ב דא"ק ס"ג דא"ק
 יו"ד יו"ן ו"י זווג ע"ב ס"ג דא"ק יו"ד יו"י ואו"י
איהיה יהיה

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק,
 ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה (חול) דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק, ולזווגם
איהיה יהיה

(א) ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק. ואז נבקע היסוד דעתיק, ומתגלים כל
 החו"ג, ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד, ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד (פ"ע) דנה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק
איהיה יהיה

(ב) ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה (אבא) דז"א.

גם לזווג חג"ת (פ"א) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א

גם לזווג נה"י (פ"ת) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

(ג) ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב (דעת תחתון) [דז"א]

ולהמשיך כל המוחין הנז' (דג"פ) לפרצוף חג"ת [דכתר] דבינה (חול) דא"א

ולזווג פרצוף חג"ת הנז'
איהיה יהיה

א. א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק.
 ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה
 דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקה והדיקנא היא החכמה
 סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א
 נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

ב. צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם
 נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת
 דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות
 המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה
 עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשאר שם
 הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז
 נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם
 זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי
 הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת
 הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ
 מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעיין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ז ע"ש והנלע"ד כתבתי
 וא"ש את"מ.

ג. א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א
 וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעיין יבחר.
 הי"ן: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[עה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכיות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַּר הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַּר הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַּר הַי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְרַד וְיַיַּר
אֱלֹהֵי יְרַד וְיַיַּר
אֱלֹהֵי יְרַד וְיַיַּר

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְרַד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר
יְרַד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר
יְרַד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר

ג' כלי דעת דנוקבא

יְרַד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר
יְרַד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר
יְרַד וְיַיַּר וְיַיַּר וְיַיַּר

לדחות הג' מלכיות לתפארת דנוק'

פנים דפנים אח' דפנים פנים דאח'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי תפארת דנוק'

אַלְף לְמִדָּה הִי יוֹד מִם

צְבָאוֹת

הַשְּׁתַּפָּא

ונגדלת הנוק' כשיעור הנה"י שלה.

וּמוֹשֵׁי־עַ

[עה:]

להמשיך חג"ת דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות הנה"י לחג"ת והמלכות ליסוד

פנים דאחור

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דאחור

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱלֹהִים
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוק'

אַלְף לְמִדָּה הִי יוֹד מִם
צְבָאוֹת
הַשְּׁתַּפָּא

ג' כלי חכמה דנוק'

יוֹד וּוּ וְהָא וּוּ
יוֹד הָא, יוֹד הָא וּוּ, יוֹד הָא וּוּ הָה
יְיִ, יְיִ, יְיִ, יְיִ, יְיִ, יְיִ

ג' כלי דעת דנוקבא

יוֹד וּוּ וְהָא וּוּ
יוֹד, יוֹד הָה, יוֹד הָה וּוּ, יוֹד הָה וּוּ הָה
יוֹד, יוֹד הָא, יוֹד הָא וְאָו, יוֹד הָא וְאָו הָא

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָדֵהִי וְיִן־הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה וְיְוָדֵהִי

יְוָדֵהִי וְיְוָדֵהִי

יְוָדֵהִי וְיִן־הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָדֵהִי וְיִן־הִי

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה וְיְוָדֵהִי

יְוָדֵהִי וְיְוָדֵהִי

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה וְיְוָדֵהִי

יְוָדֵהִי וְיְוָדֵהִי

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמּוֹד
אֵלֶּף

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד הִי יוֹד מֵם
צְבֹאוֹת
הַשֵּׁת־פֶּא

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטִם

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח'

אֱהִיָּה

יְהוָה

אח' דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דַּלֵּת יוֹד
שְׂדֵי

שׁ, שֵׁד, שְׂדֵי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

ג' כלי דעת דנוקבא
 יוֹד יוֹד יוֹד ווּ ווּ ווּ הֵּה הֵּה הֵּה
 יוֹד, יוֹד הֵּה, יוֹד הֵּה ווּ, יוֹד הֵּה ווּ הֵּה
 יוֹד, יוֹד הֵּה, יוֹד הֵּה ווּ, יוֹד הֵּה ווּ הֵּה

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'

[עז.]

פנים דאחור

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
 אֱלֹהִים
 אֲכַדְשֶׁם

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 צְבֹאוֹת
 הַשָּׁתֶּפֶא

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּךָ לְמוֹד
 אֵלֶּךָ לְמוֹד
 אֵלֶּךָ לְמוֹד

פנים דאחור

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יוֹד הֵּה ווּ הֵּה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יוֹד הֵּה ווּ הֵּה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יוֹד הֵּה ווּ הֵּה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹכּוֹן

ג' כלי יסוד דרחל

שׂיֵן דְּלֵת יוֹד
שׂדִּי
שׂ, שׂד, שׂדִּי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בּם

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דאח' פנים דאח' פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֱלֹף דְּלֵת נוֹן יוֹד
אֲדָנִי
א, אֲד, אֲדָנִי, אֲדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד הגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

(א) להמשיך הארה מוש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים.

תרין תפוחין אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד
חוטמא אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

ולהמשיח ה"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הֵא וְאֵן הֵא

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הֵא, אֱלֹף הֵא יוֹד,
אֱלֹף הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹף הֵא יוֹד הֵא
אֱלֹף הֵא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדָהּ הִי וְיָן הִי
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִי
יְוָדָהּ הִי וְוֵן הִי

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הֵא וְאֵן הֵא

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָדָהּ
אֱלֹף, אֱלֹף לְמֹד, אֱלֹף לְמֹד הִי,
אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד, אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד מִם
יְוָדָהּ

אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ אֱוֵהוּיְוֵהוּ
יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ יְוֵהוּוֵהוּ

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדָהּ הֵא וְאֵן הֵא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל
אֵל, אֵל, אֵל

יכוין להמשיך הארת המוחין דו"ק דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד ה"י דקס"א ב'

יוד ה"י דקס"א ב'

יוד ה"י דקס"א ב'

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאח' דאח' ואח' דפנים דבינה דכתר) עד [כנגד] היסוד דפר' הנו' דז"א לחבר י"ה ד[צלמי ה]מוחין עם ו"ה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים) ייְהוָה

מעש"ק: להמשיך לזו"ן דכריאה ב' מיני שפע ע"י יוד ה"י דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.

אתה

[ע"ט.]

הה להוריד ה ראשונה דהוי"ה ולהעלות ה ראשונה דאהי"ה.

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנו' דז"א [דאצילות] חב"ד דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף ה"י דקס"א א'

אלף ה"י דקס"א א'

אלף ה"י דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

ג' כלי דעת דז"א

יוד ה"י ויו ה"י
יוד ה"י ואו ה"י
יוד ה"ה וו ה"ה

ג' כלי חכמה דז"א

יוד ה"י ואו הא
י"ה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ' צב צבא
צבא

אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דיסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא אוי</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא</p>
--	---	--

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם יהודה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה יהודה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד</p>
--	---	--

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי הוד דז"א אוי א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהדוניהי שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי נצח דז"א יהודה צבב צבא צבא</p>
--	---	--

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור דאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמוי ה] מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]
אהיה

מעש"ק: להמשיך לכתב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י אלף הי' דקס"א הנוכר כדי להעלותם,
ולכלול כתב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכולין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין
לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

[פ:]

יהוה ואדני יאהדונה

דה להעלות ולחבר ד דאדנ"י עם ה ראשונה דהוי"ה.

להמשיך הו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף ווא יוד ווא
אלף ווא יוד ווא
או, ווא

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהויהויה אהויהויה
יהויהויה יהויהויה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי דעת דז"א
יוד ה"י וי"ו ה"י
יוד ה"י ווא ה"י
יוד ה"י וו ה"י

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יוד ה"י ווא הא
י"ה יהו יהוה
יוד הא ווא הא

[פא:]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א
י"ה
אלף, אלף למד, אלף למד ה"י,
אלף למד ה"י יוד, אלף למד ה"י יוד במם
י"ה ווא

אהויהויה אהויהויה
יהויהויה יהויהויה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ווא הא
י"ה יהו יהוה
י"ה ווא

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

להמשיך הארה דו"ק דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ואח' (תבונה) דאח', דחכ' דכתר, לחב"ד חג"ת דפנ' דאח' ואח' דאח' דחכ' דכתר, דנה"י דבני דרחל דני' הנז', שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

ו"ק דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְיָ הִי דקס"א א' וְיָ הִי דע"ב	אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְיָ הִי דקס"א א' וְיָ הִי דע"ב	אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְיָ הִי דקס"א א' וְיָ הִי דע"ב	אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה יְיָ הִי דקס"א א' וְיָ הִי דע"ב
--	--	--	--

חב"ד חג"ת דנוק'

[המושכת השפע לנוק' שעלתה]

ולהעלותה (נוק' דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר) עד [כנגד] החזיה [דב"ש דת"ת דז"א] ולהמשיך ח"ן דפנים (יש"ס) דפנים (פנים) דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת], לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה
וְיָ הִי דע"ב
ג' כלי חכמה דז"א
יְיָ הִי וְאָ הִי
יְיָ הִי וְאָ הִי
יְיָ הִי וְאָ הִי

שורש בינה דכתר

ולהמשיך נה"י וחג"ת דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וא"ו ה"י דס"ג, עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה וְאָ הִי דס"ג	אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה וְאָ הִי דס"ג	אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה וְאָ הִי דס"ג	אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה וְאָ הִי דס"ג
---	---	---	---

וְאָ הִי דס"ג

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף ווא יוד ווא
אלף ווא יוד ווא
או"ו

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ווא הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ווא הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ווא הא

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
וואו הי דס"ג

אוהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו
יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו

וואו הי דס"ג

אהיה אהיה
יהוה יהוה
וואו הי דס"ג

ג' כלי גבורה דו"א

י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
י"ו

ג' כלי ת"ת דו"א

יוד הא ווא הא
י יה יהו יהוה
י"ו

ג' כלי חסד דו"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנו', [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אוהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו
יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה

וואו הי דס"ג

וואו הי דס"ג

וואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק) מלכיות דז"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בז"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זז"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הלה להעלות ה ראשונה דאהי"ה ולחברה עם ה ראשונה דהוי"ה.

[פ.ב.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] (יש"ס) [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד והא
אלף יהוה יוד והא
אוה"ו

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יהוה יהוה
יוד הא ואו הא

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.ב.]

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למוד, אלף למוד הי,
אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מם
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יהוה יהוה
יהוה

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למוד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לנה"י דז"א

אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי הוד דז"א אֱהִיָּהּ אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת אוֹרֵת	אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי יסוד דז"א יְהוָה דוֹנָהּ שִׁינְךָ דְלֵת, שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד	אֱהִיָּהּ יְהוָה וַיְהִי ה' דע"ב ג' כלי נצח דז"א יְהוָה צְבָב צְבָב צְבָב
---	--	---

[פג.] להמשיך הארת החב"ד דאחור (תבונה) דאחור, ופנים (יש"ס) דאחור דחכמה דכתר, [דנה"י דישסו"ת], לחב"ד דאחור ופנים דאחור דרחל דניקוד הנוי^(א)

חב"ד דאחור דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דנוק'

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב חב"ד דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה אלף ה' דקס"א א' יוד ה' דע"ב
--	---	--

^(א) ולדחות החג"ת דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב חג"ת דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב
--	---	--

ולדחות הנה"י דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב נה"י דנוק'	אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ יְהוָה יְהוָה יוד ה' דקס"א א' וַיְהִי ה' דע"ב
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המו"י והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דני' הנו' כמש"ל ד"פ ע"א.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלותה (נוק' דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר) כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנז'.

ולמשך חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר דנה"י דישסו"ת, לחכמה דניקוד הנז' דז"א
חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר לחכמה דז"א

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוָד הִי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יְוָד הִי וְאֵו הֵא

יִיָּה יְהוּ יְהוּה

יְוָד הֵא וְאֵו הֵא

שורש בינה דכתר

וגם להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דב' (או דחכ'), דנה"י דישס[ו"ת], עם יו"ד ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א דני' הנז'.

חב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **ל' לגבי ה'** (זקיפת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְוָד הִי

אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְוָד הִי

אֱלֹהִים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי דעת דז"א

יְוָד הִי וְיָו הִי

יְוָד הִי וְאֵו הִי

יְוָד הֵו וְו הֵו

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי חכמה דז"א

יְוָד הִי וְאֵו הֵא

יִיָּה יְהוּ יְהוּה

יְוָד הֵא וְאֵו הֵא

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

וְאֵו הִי דס"ג

ג' כלי גבורה דז"א

יְוָד הִי

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְוָד הִי

אֱלֹהִים אֱלֹהִים יְוָד הִי

יְוָד הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

וְאֵו הִי דס"ג

ג' כלי ת"ת דז"א

יְוָד הֵא וְאֵו הֵא

יִיָּה יְהוּ יְהוּה

יְוָד הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה

יְהוָה יְהוָה

וְאֵו הִי דס"ג

ג' כלי חסד דז"א

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל

אֱלֹהִים

אֱלֹהִים לְמֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>איהדוניה</p> <p>שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות חג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרננח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלות (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), מל' דחח"ן בג"ה [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר דנה"י דבינה] דרחל דני' הנז', בחח"ן בג"ה דשו' פר', שהם כנגד נו"ה דז"א [דאצי'] דני' הנז'.
 [להעלות] (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מל'] די"ס דכתר [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל דניקוד הנז', כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א [דאצי'] דניקוד הנז'.
 גם יכוין להעלות (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מלכויות] דג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור [דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל, בחב"ד דכתר דשורשי פרצופה כנגד שלישי עליון דתפארת דתפארת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'.

לחבר יוד הי דס"ג (צלמים) דזקיפה ב' עם אלף הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה ב'

(כריעה ב') (זקיפה ב')
אלף הי יוד הי

ז"א מחבקה משם ע"ב שבימינו **יוד הי ויו הי** ע"ב דע"ב

מעש"ק: יכוין לזקוף ולהעלות כחב"ד דבריאה עם כל הבריאה לאצילות ע"י **יוד הי** דס"ג הנזכר גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג **יוד הי ואו הי** שהיא אימא דאצילות והיא חיות של הבריאה, לעולם הבריאה, כדי שיכין שם מקום ליצירה כשיעלה לבריאה. גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהבריאה ליצירה.

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: **יהוה טדהד**

[פג:]

מגן

גי' ג' א"ל שבתרין תפוחין דנוק'. וא"ל הג' בחוטמה כלול משניהם

להמשיך ש"ע רבוא נהורין דתרין תפוחין וחוטמא דילה

אל אל אל

אלף למד אלף למד אלף למד

לחבר מגן זה עם מגן דמלך עוזר ושניהם גי' מקום שהוא הויה בהכאה להמשיכו לנוק'

ההההה ווווו ההההה

אבר'הם^(א)

א. א"ה בקצת סידורים כ"כ, גם אברהם הוא הק"ק אהבה דהק"ק דז"א שע"י המ"ן שהעלינו משם חזרו פב"פ. וגם הוא חסד שהם החסדים שהם המוחין דשם מ"ה הנק' חסדים שעל ידם חזרו ז"ו"ן פב"פ. וגם הוא סוד פרצוף חכמה שהוא לבדו נתקן בברכה זו וכלי החכמה נעשה מב' פרקין עלאין דחסד.

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה

4 | 2

(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חזת דז"א

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

עטרת היסוד

←	סיום ז"א
---	----------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ"ר ע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

שגשג ביפול אחרתם לגמרי ואז ביום שבו נשפך הדם והמ' כ"ז בספר הכוזב וסנה אם היינו מטוניס במנה דיום א' דפסח שחל בשבת להמשיך המזון דכתיב היה מטבול אחת המלונים ביום הוא לגמרי ואין כן רטון המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא אהר"ד שהיה בנשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שבר"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המזון בלוחות המ"ט ימים לאס לאס ולפיכך אין לכוין בלוחות המנהג כנלפ"ד ואפ"כ סדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אחת המ"ט ימים בשום טנה כלל לא בחול ולא בשבת מלבד טנה השומר בלבד ואין עוד כי כל מדרגה שגשג בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המזון ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אחת מדרגה של אותו יום כי אין כל מדרגה נשגם עד שגשג כל המ"ט ימים כמ"ס בדרוש ז' שהוא דרוש א' של שומר דיטר המהחל עוד יש טנה אחת וגם היא אמיתית כי וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלטה והתפלות ושאר התלות כל א' בפ"ט אחת ונטון הדבר בשאר ימות המסג אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא אהר"ד אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי שא"ל שדוונט ז"ל שיהיה א' ספרות אלו בטי"ס ומתוקנים ואח"כ גליל שבושט אין נמשכין המזון דכתיב מא"ל עד אחר סטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מזון שכתיב דיטס"ס ודוא"ל דוא"ל וכל אלו המזון שנמשכו בשומר וכליל שבושט הם המזון דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבושט לריך לטין במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשיך המזון דפיניס מ"ס"ס ומא"ל ושאר"ל עד סוף המוסף ואלו מדוונטס ז"ל וזו דנדלות :

נגמר ספי' א' והיא פלוק א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המזון דוא"ל מתוך עשרה פלוקי ד"ל והתבטות והחסדים שבהם שומדים ע"ג רש"א ד"ל והביטות ונבירות שבהם מתפשטים בעשרה פלוקי לזה ורחל כי כתב"ד ותג"ח דללמי המזון הם מתלבשים בלחה והם רנח"י ונה"י שהם הגשם דללמי המזון הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין לנסור לזה מן כתב"ד תג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את רחל לבא לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"ל שהוא משום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשם נה"י דללמי כל המזון ולריך שנקבל כל המזון דלחור לכן יטין להמשיך הביטות ונבירות דכתב"ד תג"ח דללמי כל המזון דעשרה פלוקי ז"ל דבין לפי' כתיב דפרטוף הכתר דרחל ולנסור אותו ולהשאר שם המזון הראוי אליו יחידה דחידה ולהמשיך השאר לתכמה דכתיב במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך כינה וכן עמ"ל כל ה"ס לפרטוף הכתר דרחל בעשר תיבות זכרתי :

ועי' השומר מסתלקים המזון מהט"ן ושלים למ"ן עם חכמות וחסדים כמכר בכוונת השומר ונמשכן מזון דפיניס ומתפשטים המזון דוא"ל דלחור בפרטוף לחור דוא"ל מתקום שהו ומזון אהר"ד דפיניס בפרטוף דפי' ד"ל ונכנה יגדל פרוץ כתיב דפיניס דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד תג"ח דפיניס דוא"ל ונגמר ונמלאו פלוקי כתיב דרחל אחר השופר י"ד גבורות ז' גבורות קשות בלחור הכתר ח' מתקוות כפיניס דכתיב. וביום ב' תין מכוונת החיטניות (ס' ע"א) יטין בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכתב"ד תג"ח מפרטוף כתיב דלחור דרחל ולהתלותם עם המזון דלחור דוא"ל למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהתקן מזון דפיניס מתקיים מזוונט ולהמשכס עם המזון הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ולחור דעשרה פלוקי לחור דוא"ל ולהמשיך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח דהמזון חדשים גם ימינים לפיניס ולחור דפרטוף כתיב דלחור דרחל מהתיב יתקן שש גבורות קשות ושש מתקוות דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לפיניס ולחור דפרטוף חכמה דלחור דרחל :

ובענין הגלוח בימי השומר לריך להוטר לשומר מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האר"י ולה"ה ולא כמ"ס קלח מקובלים אחרים לגלה (ע"ב) במ"ח כי ענין המזון של השומר בפני פלטה וענין השערות בפני פלטה ואינם דומין זל"ו ובחי' יום דמ"ט דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם תל יום מ"ט בשבת אם מותר לגלח במ"ח ולא אפשרתי לי ולולי שהכרתתי לגלח כמעט לא היתי מגלח גם לא התרתי לחתן לגלח קודם שבושט בכמה ימים :

ואח"כ פ"י השופר דיום ב' מלבד כוונת החיטניות יטין בפנימיות בתקיעת ראשונה לפלק המזון דפיניס שנמשכו בו"ל בתקיעות ביום א' ולהתלותם שש הגבורות דכתב"ד תג"ח שלהם שבפרטוף כתיב דפיניס דרחל וביחודי דפיניס דפיניס למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשיך מזון חדשים מתקיים מזוונט ולחור להמשיך ב' בחי' המזון הנכבד לחור ופיניס דעשרה פלוקי דפיניס דוא"ל ולהתקן פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח שלהם לפיניס ולחור דפרטוף כתיב דפיניס דרחל ומן הכתר הנכבד יתקן שש גבורות קשות ושש מתקוות דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לחור ופיניס הפרטוף חכמה דפיניס דרחל :

ונחזור לפנין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמיני מלחה שאין לכוין בתפלות הימים ההם רק בשני ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחילוניות ואח"כ משם ואילך עד ספר יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנסור שני פלוקים המתייחסים לאותי יום ואח"כ במלך עוזר כו' להמשיך המזון דפיניס לפרטוף הפיניס דלחור יום דרחל וזה סדרן ואפ"ס שגבני מורי ורבותי ב"ל הם דברים פשוטים אפ"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות ולדעת אם הפנימיה דעפי לדעת גדולים והוא כי כוונת השמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל כיניסיה אלא בענין הרי"ז והכסירה כן נראה חפשיט שער הכוונת כוונת ושואן שינוי אלא בענין הנסירה שאין נגמר ביום א' אלא פלוקי הכתר דתוקבא וביום ב' פלוקי החכמה וכעמ"ל בשאר הימים ונמלאו שרריך לכוין לכוונת כל פלוקי התוקבא מאל עליון ואילך ביום א' כמו בחול ופי"י בענין ד"ס דתוקבא נחוסך בכל ספי' ט' ספרות החסדים לה ונעשיה פלוקי גמור כי הכתר דטוק' סנכר ביום א' הוא שטיה שומר לחור חלי ההחתון דת"ל דוא"ל ועתה נעשה פלוקי ומתפשט עד למסע וכעמ"ל כל ה"ס ע"ד כללות כל האלילות ובכל יום

ונמצא כי בשני ימים נמשכו בו"ל ארבע בחי' מזון ולרחל נמשכו הגבורות דכתב"ד ותג"ח שלהם והם גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בדרך היום ב' והרי פתה ביום ב' אחר החקיעות יש בפניס ולחור דפרטוף חכמה דלחור דפינימיות דרחל י"ב גבורות וכן כפיניס ולחור דפרטוף חכמה דפיניס דפינימיות י"ב גבורות והם ס' וכן (ב) עמ"ל בחילוניות. אלא שמתקום עשרה גבורות והם ס' גבורות בלחור וה' בפניס וביום ד' הם ד' וביום ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשיך עשרה גבורות דפיניס דעתה ותג"ח והם כפילות מן לחור ופיניס דפרטוף חכמה דלחור דרחל לחור ופיניס דפרטוף כינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"א תיבות דכתיב ט' :
 ובמלות

דברות וביארורים (ה) לא ביום א' : (ב) עמ"ל בחילוניות אלא שמתקום כ"ז כס י"ב וביום ג' עד חצונו כו' יטין לכלן קודם אלא שמתקום שש :

5

ועתה מוחין **דבינות** ו**גבורות** דב' נלמים לקודם החילוף [הסני] לאח' לאח' לפנימיות מתלבקים עתה בכלים ונלס לאימא שהם **מ"ה** ו**ב"ן** **דב"ן** מלובקים בפר' נה"י
בלתק: דבינה לתבונה **בחזרה:** לחכמה וכתר לתבונה

עם הנרנח"י שלהם, יכוין להמשיכם ב'י ספירות ללאה ובי' ספירות נקודת אחו' לאחו' לפנימיות
בלתק: דפר' בינה דבינה דניעקב ורחל **בחזרה:** דפר' חכמה וכתר דבינה דניעקב ורחל
ומתפשטים בסדר הזה כחב"ד ח"ג וק"ע דת"ת ללאה, וב"ק דת"ת ונהי"ס ב'י ספירות דניעקב ורחל

אהיה
י
יהוה
י

י י ה יהו יהוה
לכתר ללאה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**

י י ה יהו יהוה
לדעת ות"ת ללאה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה
לכג"ה ללאה

אה **אה**
יה **יה**

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה

אהיה
יהוה
י י ה יהו יהוה
לחח"ן ללאה

י י ה
ליסוד ומלכות ללאה

ב"ק דת"ת
יה **יה**
וה **וה**
יהו יהוה

חו"ב חו"ג דבינה לאימא
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

חו"ב חו"ג דגבו' לאימא
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

חו"ב חו"ג דחסד' לאימא
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

חו"ב חו"ג דחכמה לאימא
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי כתר דנוק'
יוד **הא** **ואו** **הוה**
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
י י ה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

חור"ב חור"ג לחכמה לאימא

אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי חכמה לנוק'

יוד הא וו הוה

יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ג' כלי חסד לנוק'

אלף למד

אלף אלף למד

א

ג' כלי נחם לנוק'

א

א

ב

חור"ב חור"ג לחסד' לאימא

אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

ג' כלי דעת לנוק'

יוד הה וו הוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

ג' כלי ת"ת לנוק'

אלף למד הי יוד מס

צבאור

ושרתפא

ג' כלי יסוד לנוק'

שיין דלת יוד

שד

ש שד שד

ג' כלי מלכות לנוק'

אלף דלת גון יוד

או

א אד אדני

חור"ב חור"ג לכינה לאימא

אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

ג' כלי כינה לנוק'

אלף הה יוד הה

או

א, אה, אהי, אהיה

ג' כלי גבורה לנוק'

י הוה וו הוה

אלו זים

אכור טם

ג' כלי סוד לנוק'

אלו זים

א אל אלה אלהי אלהים

מובן

ועתה לוקחת כ"ב אחוון אחרים ע"י אימא שהם דלת וליך ב' ועי"ז נעשית. []

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנלפ"ך ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ליון,

וחותם הראשון שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ

די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנלפ"ך שקבלה ע"י אימא והם ה' אלפי"ן ונעשית ה"פ אלדני.

כ"ב אותיות ומנלפ"ך ה' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאלדני, וכ"ב ומנלפ"ך שני מאימא ה' אלפי"ן לאלדני

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

אדני אדני אדני אדני אדני

רחל ולאה (נוק')

כותל משותף (ריבועים)

ז"א

(ז"א נותן את הריבועים לנוק'; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

מדרגה 4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ה)

כתר

כתר

בינה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חכמה

פ"ע
פ"א
פ"ת

בינה

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

חכמה

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

דעת

פ"ע
פ"א
פ"ת

דעת

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

גבורה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חסד

פ"ע
פ"א
פ"ת

גבורה

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

חסד

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

ת"ת

פ"ע
פ"א
פ"ת

חות דנוק'

ת"ת

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

חות דז"א

הוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

נצח

פ"ע
פ"א
פ"ת

הוד

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

נצח

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

יסוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

יסוד

← פ"ע
← פ"א
← פ"ת

מלכות

סיום נוק'

עטרת היסוד

סיום ז"א

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג-ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ז, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ' רע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג-ד' (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקיים). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מו' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמות מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב'. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סידור תפלה לחרש"ש

עב

לג' כלי צינקה	לג' כלי דעת	לג' כלי חכמה
אלף הא אלף הא אלף הא	הי ויו הי	יוד הא
אלף הא יוד הא אלף הא	הי ואלו הי	י יה יהו יהוה
ה י ה	הה וו הה	יוד הא ואלו הא

להמשיך הבינות וגבורות דיסוס"ת המלוכזשים צנה"י דתבו' עס הנרנח" עס המלכות דכתר ד"ס שהס' י' ריבועים דהויזפ פשוטות דחכמה דכתר דצינקה דז"א תוך ללא ורחל ויהיו פר' א'.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה	י יה יהו יהוה	אֱהִיָּה
----------	---------------	----------

יְהוָה		יְהוָה
--------	--	--------

ג' כלי כתר דנוק'

אֱהִיָּה		אֱהִיָּה
----------	--	----------

יְהוָה	יוד הא ואלו הה	יְהוָה
--------	----------------	--------

אֱהִיָּה	יוד יוד הא יוד	אֱהִיָּה
----------	----------------	----------

יְהוָה	הא ואלו יוד הא	יְהוָה
--------	----------------	--------

י יה יהו יהוה	י יה יהו יהוה	י יה יהו יהוה
---------------	---------------	---------------

מוח צינקה

מוח חכמה

אלף הי יוד		יוד הי ויו
------------	--	------------

אלף הי יוד		יוד הי ואלו
------------	--	-------------

אלף הא יוד		יוד הא ואלו
------------	--	-------------

אלף הה יוד		יוד הה וו
------------	--	-----------

ג' כלי צינקה דנוקבא

ג' כלי חכמה דנוקבא

אלף הה יוד הה		יוד הא וו הה
---------------	--	--------------

ה י ה		יוד יוד הא וו
-------	--	---------------

א אה אהי אהיה		יוד הא וו הה
---------------	--	--------------

		י יה יהו יהוה
--	--	---------------

סידור תפלה להרש"ש

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

חסדים

אֵלֶּף הִי וּו
אֵלֶּף הֵה וּו
אֵלֶּף הֵא וּו
אֵלֶּף הֵה וְאוּ

אֵלֶּף הִי וּו הִי
אֵלֶּף הֵה וּו הֵה
אֵלֶּף הֵא וּו הֵא
אֵלֶּף הֵה וְאוּ הֵה יוּד

לעת דוקבא

יְיָ יְיָ הֵה וּו הֵה יוּד הֵה וּו הֵה
יְיָ יְיָ הֵה וְאוּ הֵה יוּד הֵה וְאוּ הֵה

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוט צינס

מוט חכמה

אֵלֶּף הִי יוּד
אֵלֶּף הִי יוּד
אֵלֶּף הֵא יוּד
אֵלֶּף הֵה יוּד

יוּד הִי וּו
יוּד הִי וְאוּ
יוּד הֵא וְאוּ
יוּד הֵה וּו

לגבורה דוקבא

לחסד דוקבא

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲנֹכֶם
חסדים

אֵלֶּף לְמֵד
אֵלֶּף אֵלֶּף לְמֵד
אֵלֶּף

ועתה לוקחת כ"ב אתון אחרים ע"י אי' שהם דלת וציר ב' ועי"ז נעשית. □ וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנצפ"ן ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ציון, וחותם הא' שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת בערה כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אי' והם ה' אלפ"ן ונעשית הי"פ אדני.

אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך
אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך

אדני אדני אדני אדני אדני

כ"ב אותיות ומנלפך א' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאדני, וכ"ב ומנלפך ב' מאימא ה' אלפ"ן דאדני להמשיך לגוק' הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א ובזה הנערה צאה אל פני המלך שנקסרה וצאה לפני ז"א.
 יכוון לקבל עליו דמב"ד.

להעלות זו"ן לחיק אר"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאר"א ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר ולהמשיך יא הה וי הה בכתר. מיסוד דו"א ליסוד דגוק' הרי"ן התחתון ע"ב קד"ם. י יה יהו יהוה.
 יא הל וה הים בחב"ד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה, לכונן כלי היסוד שלה שהוא ב' יא הד ונ הי בז"ת. צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן ולהחזיר זו"ן למקומם להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הללס די"ס"ם העומר ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה דיססו"ת. וכעד"ז עושים זו"ן ומצרכים מצירורי הפנים דיססו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה דאז"א. וכן מזה לזה עד רוס המעלות. עד שעולים כל הביכורים לע"ס דא"ק :

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי, יוד הי ואו הי
יהוה, יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

	אָהִיָּה		
	יְהוָה		
אהיה	אהיה אהיה	אהיה	
יהוה	יהוה יהוה	יהוה	
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	
אָהִיָּה	אהיה אהיה	אהיה	
יְהוָה	יהוה יהוה	יהוה	
יהוה	יהוה	יהוה	
אָהִיָּה	אוהויהו אוהויהו	אהיה	
יְהוָה	יהוהוהו יהוהוהו	יהוה	
יוד י יו י	יוד י יו י	יוד י יו י	

באהבה

למסור עצמו על ק"ה ולקבל עליו ד' מצד
 ולהעלות נשמתו להיכלאה הקדושה
 סקילה יא א יוד ה' ו' ו' ה' י
 כשבת דמל לנזק לז"א דבריאה ' לז"א
 ולכבוד מהיכל ק"ק הנז' בירורי כלים ואורות לנפח
 הרג ונ' יוד הא ואוהא
 וחנק היה יוד היה ווהה

רפח ראחופ רפנים

יוד ה' ו' ו' ה' י
 יוד ה' ו' ו' ה' י
 יוד ה' ו' ו' ה' י
 יהוה יוד הא ואוהא
 ירה ירהו ירהוה

ולהעלותם עם נשמתו עד הז"א לז"א וז"א יכוין להעלותם עם כ' כלמי המוחין לראחופ
 לז"א דפרכו חכמה דכתר לבינה לז"א ולהוציאם מתוכו ולהעלותם עם הכיורוי
 הנז' ועם נשמת יסוד לז"א עג' רישא לז"א "

ואז יכוין להמשיך המוחין לבינות וגבורו לב' כלמי המז' דאופ' לז"א הנז' דיספ'ות השומרים
 עג' רישא לז"א שאח' כל הכלם דבין דמ"ה וכ"ן דבין דתבונה סבו נתלכשו הבינות והגבו'
 דיספ'ות בעת הזווג "

ויכוין להמשיך הכלם הנז' לתבונה עם הנרנחי שהם ההי"ות המנקדו' תוך עשר פרצ'
 דיס' דפ"ר בינה לבינה דלאה ורחל "

וע"י כן מתחברים לאה ורחל ונששים פרכו' אחד ונגללים כשיעור כל קומת ז"א ויכוין
 להמשיך לנזק הארה ה"ס עליונות דחבד דחג"ת לז"א "

בישבויעות להס' דסחרית דיספ'ות חזרה לא"א שלאין להס' דמנפ"ה דנ"ה ואג"ת ובינה
 דכתר דכר' חזרה לחכמה דכתר תקושה דכתר דפ"ר נפ"ר

חז"ן דחמ"א

ושתה יכין לנסור את הפרצו או
ראה ופנטס לראה דזין ולהביאס
פנפ באופן זה "

להמס' לזוף פר לזית' דבינה דבינה
לזיא עם עשר מלכו לעשר פכלו
ליס לראה ופנטס לראה לבן זמיה ודבן

לבן לחממה דכפר דבינה לזיא
סהס בחי חפ' עשרה רבושי' עשר
הניזות פשוטות (תהס בחי' אחוריס

למל עשור כתר' לזית המו ט' און
בחי' זו נמלאת אש סס כנודע)

יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה
יהוה יהוה יהוה

ושתה יכין להביאס פכפ' והיא
סיכנין לבנות ולתקן ב' פכלו אופ'
דפנטס דזין באופן זה

להשלות את האריות דרפח הכזל
ונמיתו עם המזו דחכמו 'חסד'
דמיה דמיה ודמיה לבן שהוא כול'

המזו לכלס דזיסק פנטארן עומדי
עג רישא לזיא הנזל "

ולהשלותם למד' ומין לפרכו'
חכמות לזיסקות
וכן הבידורים לזיסקות לחכמות

דרא"ח "
והבידורים דרא"ח לחכמה
דא"ח "

מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה

מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה

מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה

מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה

מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה

מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה

מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה

מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה

מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה

מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה
מל דכפר ליה יהוה יהוה

והבידורים

היסוד שבה, והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א.

ברם שלמה

בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א ומזדווגים שם פכ"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינם רק הה"ג, מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשרי בגווה כי אז הוא בסוד זיווג ממש וכו'. קודם כל צריך אתה לדעת שאלו המוחין דאימא שנכנסו בתוך הנוקבא הן הב' נקבות לאה ורחל, ואלו הנה"י דאימא היו מתפשטין בתוך כל אורך הז"א, ולאח ורחל ג"כ תופסין כל אורך הז"א, נמצא שהכתב"ד תג"ת דנה"י דאימא נכנסו בתוך לאה, והנה"י דנה"י דאימא נכנסו בתוך רחל, ועתה כדי שתוכל רחל להגסר צריך שתקבל ג"כ הארת המוחין דכתב"ד חג"ת דז"א, כמ"ש בסידור במלת באהבה וז"ל להמשיך לנוקבא הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א וכזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני הז"א, וכן ז"ל הרש"ש בנה"ש דף נ"ט ע"ב [בנר"מ דף ל"ג ע"ב] ולפי שא"א לנסור את רחל לבא לפניו אם לא תקבל הארת ה' ראשונות דז"א, שהוא תשלום הנרנח"י, כי לא היה בה רק גפש נה"י דצלמי כל המוחין, וצריך שתקבל כל המוחין דאחור, לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכתב"ד חג"ת דצלמי כל המוחין, וכו' וע"כ ננסרת.

ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, וא"ת למה צריך להעלות אותם למעלה ולא יזדווגו במקומם, לזה כתב לפי שאין להם מוחין דפכ"פ כדי שיזדווגו כי אין להם רק מוחין ואורות דאב"א וא"א להזדווג במוחין דאב"א, לכן מעלים

של חלק היסוד עד היסוד וכללות המלכות ירדה עד המלכות שבה, עכ"ל.

והיסוד שבה נקרא בשם ציון והמלכות שבה נקראת בשם ירושלם, לפי שהמלכות היא יותר דין מן היסוד כמ"ש באר"ז נדף רצ"ו ע"ב] ציון וירושלם תרין דרגין אינון לעילא ותתא דא רחמי ודא דינא, וכמשה"ה ציון במשפט תפדה, וירושלם צדק ילין בה. וזהו מ"ש כאן והם ציון וירושלם כנוכר במ"א, והטעם ידוע לפי שהקל"י הם קרובים למלכות, ועוד שהה"ג שביסוד הם ממותקים יותר לפי שלקחה אותם ע"י אימא משא"כ הה"ג של העטרה שלה לקחה אותם ע"י ז"א שהם ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים. ודבר זה מפורש באורך בפ"ג משער ל"ה וז"ל בקיצור בראש הפרק שם: ואמנם החיצונים הם יושבים תחת המלכות וקרובים אליה בסוד רגליה יורדות מות ואינן נאחזים בה אלא בסופה בתחתית וכו', ואלו הה"ג הם נשמרים ע"י אלו הב' חותמות א' הוא היסוד שבו ניתנין הה"ג, והב' הוא המלכות, והוא אותו הבשר המקיף מבוהין וכו'. ועוד לו שם בסוף הפרק: ואלו הב' בחי' הם ציון וירושלם, כי ציון הם השניים שלוקחם ע"י אימא ולכן ציון הוא רחמים וירושלם הוא דין, והם הראשונים שקיבלה ע"י ז"א וכו'. וקודם לזה כתב: וענין ב' צירין וב' דלתות וכו' הם סוד י' דמים שבאשה ה' טמאים וה' טהורים ואלו המנצפ"ך שלוקחת ע"י אימא הבינה הם ה' טהורים שהם הגבורות הממותקות אבל אותן שלקחה ע"י ז"א מתחילה הם דינין גמורים, עכ"ל.

וכמ"ש עוד ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה

סגור דלתי בטני כי שני דלתות רחמה הם מזויירות בליור חיבור מס סתומה כזה **ו** והנה גואל הוא בני' ארבעים כמנין מס סתומה: **רמען שמו** עתה נשלם בחי' המל' שביעקב ושברחל והם בחי' העטרה אשר ביסוד שבהם ונק' שמויען שכל בחי' המל' נקרא שם כנוודע לפי שאין שום אחיזה כנגדם בזיא ולכן לא נזכר בה שום המשכה ולא בלשון הבאה ולא בלשון זכירה כמש' ומזיא גואל כו' וזכור כו' אמנם אמר למטן שמו בלבד ומה שזרדי-לכוין עתה הוא כי הנה עד עתה המשכנו כל אלו (ג) הפרטופים ואין אלו מזכירים של מי הם ועתה ביאר כי כל אלו ההמשכות הם למטן שמו. ר"ל לזורך עשי' פרטוף יעקב ורחל אשר כל אחד מהם נק' שמו באופן זה כי הנה ענין יעקב ה"ם משה שהוא בני' קפ"ד אחריים דהויה דיודין וקס"א פנים דאהיה דיודין לפי שיעקב נמשך מיסוד דלחב ע"י יסוד דאימא שה"ם קפ"ד וקס"א הגו' שהם בני' שמו (ג) וגם רחל פשוט הוא שנקרא שם ה' (ד): **באהבה** (ה) הנה עתה כבר נשלם פרטוף ז"א ויעקב ורחל אמנם עדיין רחל עומדת עתה אחור באחור עם ז"א ונריך להחזירה פכ"פ עם יעקב והנה הוא לריך אל הנסירה כדי להחזיר' פכ"פ ואמנם הנסירה הוא ע"י ויפל ה' אלהים תרדמ' על האדם כמש"ת בברכת המפיל חבלי שינה על עיני אמנם עתה אף בלא הפלת תרדמה מספיק לפי שעתה כבר קבל ז"א עד עתה מוחין שלמי' מן או"א כניל ולכן אף אם יסתלקו ממנו כדי לתחס אל רחל עדיין נשאר בו רשימו יתירה ואינו לריך להפלת התרדמה אבל בליה שאפי' בחי' רשימו לא נשאר בו כנוודע שאחר סיום התפילה מסתלקים המוחין מן ז"א ולא נשאר בו רק הרשימו ואח"כ בליה מסתלק אף גם הרשימו כמו שנתבאר אלליו בדרוש התפילה ולכן לריך להפיל התרדמ' בליה כדי לגבור אותם וזיוס ר"ה שלרי' אז שינה והתעוררות בסוד השופר כמו שנתבאר שם. הנה גם שם יש בחי' הנסיר' נזכרה פכ"י בברכת אבות וה"ם תיקון מה שתיקנו זכרנו לחיים בברכת אבות כמב' שם וטעם הדבר הוא לפי שיום רייה הוא רמז אל בריאת העולם בחתי' האלי' ובתחיל' בריאת המוחין בזיא אשר לא היה אז בו עדיין לא מוחין ולא רשימו דילהון כלל. אבל עתה בברכ' אבות של כל ימות השנה אין לורך להזכר בהם ענין הנסירה כי כיון שנגסרו זיוס ר"ה אין לורך להזכיר הפלת תרדמה בשאר ימות השנה מפני הרשימו שנשאר בו כנו' וגם אין לורך להזכיר ענין הנסיר' בפירוש כי כבר היא נעשית מאליה שלא על ידינו כיון שבזיוס ר"ה נגסרה ע"י תפלותינו באומרנו זכרנו לחיים כנו' וביאור מלת באהבה ר"ל שני אהבה והענין הוא כי הנה ביארנו בענין הק"ש כי הטעם מה שנתק' בברכת אהבה עולם שהוא כנגד היכל אהבה שבבריאה הטעם הוא לפי שעי' העלאת מין משם עד למעלה באימא אשר באלי' נמשכים אותם המוחין וכו' אל וז"ו והנה כדי להבאיש פכ"פ לריך להעלאת מין אחריים וכו' ידעת כי כל העלאת מין הוא לזורך הוונג ופעם הראשונה שבק"ש היה לזורך זיוג או"א לתת מוחין לזו"ו בהיותם אחור באחור ועתה לריך מין אחרי' לזורך זיוג או"א פכ"י כדי להחזירם פכ"פ ואל תהמה מן הוונג הגרמז לעיל במלת אלהינו ואלהי אבותינו שלא היו שם מין (ו) שהטעם הוא לפי כי שם לא היה חסר רק בחי' כניסהם בזיא אבל הם כבר היו קיימים ועומדים אבל עתה הוא דבר מחודש כי הוא ענין הנסירה אשר מזיאות הוא כי אימא מסתלקת מחו"ו זיא ומזדוונג עם אבא כדי להוליד מוחין אחריים לרחל לבדה זולת המוחין הראשונים שניתנו לזיא וז"ס ויבן ה' אלהים את הללע כי ה' אלהים הם או"א אשר נזדונו והולידו אלו המוחין האחרים ואלו נכנסים נה"י דאימא עלא' עם התלבשות אלו המוחין האחרים החדשים בתוכם והכל יחד מתפשטי' תוך רחל לבדה כדמיון שהיו בתחילה נה"י דאימא עם המוחין שבתוכם מתפשטים תוך זיא ועי"כ נגדלת רחל אב"א ככל שיעור קומת זיא' ממש שזה צווה עד בחי' הכתר שבו. וענין הגדלת רחל הגו' הוא באופן זה כי להיות ששם באחורי זיא עומדי' בלא רחל א למעלה מזו ולכן מתחילין נה"י דאימא לכנס בלאה ואח"כ מתפשטת גם ברחל ואז מתחברות לזה ורחל שתיקן ונעשות פרטוף א' בלבד ועי"כ נגדלת ונעשית פרטוף א' גבוה כשיעור קומת זיא. והנה לזורך ענין הנסירה הוונג לריך בהכרח העלאת מין פעם אחרת כנוכר. וכולם יהיו מבחי' היכל אהבה שבברי'א' בסוד ואוקן בחסד כסא ע"ד מה שהיה בעת ק"ש אלל שהיכל אהבה שהיה

בק"ש היה היכל אהב' שבברי'א' שהוא היכל חמישי מתחל לעילא אבל היכל אהבה לזורך מין אלו של עתה הוא היכל אהבה של קה"ק דבריאה. והענין הוא כי הנה היכל קה"ק הם ג' עליונות שבבריאה אשר שם עומדים א"א ואו"א דבריאה וכמו שבזיא למטה שבבריאה עלמה יש שית היכלין אחד מינייהו הוא היכל החסד והאהבה כמו כן למעלה בהיכל ק"ק שלו עלמו יש היכל עליון הנקרא אהבה ג"כ וכמו שהודעתיד כמה פעמים כי ז' היכלין דבריאה דיוולר דשחרית דחול הם ז' היכלין שבזיא הכוללין כל י"ם דז"א כנוודע כי לבנת הספיר הוא ב' היכלות והיכל קה"ק כולל מנ' היכלו' והרי הם עשרה היכלות והם י"ם דז"א רק שהם נכללין בבחי' ז' היכלין בלבד ואלו הן ההיכלות דיוולר דשחרית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דמוק' דז"א והם ההיכלות של יולר דחפלת ערבית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דיוולר דשחרית דשבת והם ז' היכלין עלאין דלחב דברי'. וכנגדן יש ז' היכלין דאימא דבריאה וכולם הם בסוד שבעה ושבעה מולקות כפולות ואין כאן מקום ביאורם והנה הז' היכלות דיוולר דשחרית דחול הם בזיא דבריאה וגם ז' היכלות האלה עלמזן הם כפולים ומכופלים כי כמו שיש ז' היכלין מתחל לעילא עד היכל הרעון. גם בהיכל הרעון עלמו יש בו שית היכלין אחרי' בתוכו וז"ו כפולה ואח"כ בהיכל קה"ק שהם חריב שבזיא יש שם כללות כל אלו ג"כ ויש שם היכל אהבה א' יותר עליון וזה ההיכל הוא המעורר ומעלה עתה המין האלו. וגמלא כי שני היכלות יש ושניהם נק' אהבה וזהו פי' באהבה ב' אהבה ופשט הלשון הוא כך למטן שמו באהבה ר"ל כי כל הגז' עד עתה היה ע"י אהב' וז"ו באהבה כי ע"י העלאת מין היכל אהבה התחתון בעת ק"ש נעשה כל זה הגז' עד עתה בברכת אבות. ואח"כ תכוין כי באהבה ר"ל ב' אהבה והכוונה היא לעורר היכל אהבה העליון שיעורר מין עד שתגדל רחל נוק דז"א אב"א ואז תכוין ג"כ להביאה עי"י פכ"פ עם ז"א כי אין לה יכולת לחזור פכ"פ אלל עד שתייה היא שוה כמוהו אב"א דלג"כ אין בה כח כדי לקבל הארתו ותכוין ע"י הכהן שושבינא דמטרונית' שהוא היכל אהבה על ידו חוזרת פכ"פ וכל אלו הכוונות תכוין במלת אהבה. והנה אחר חזרת פכ"פ עמו מתמעטת ונפלת לרגלי זיא בסוד נקודה קטנה כי כל מה שנגדלה אב"א (ז) הלואי יספיק לשמואל לישראל בבחינת נקוד' קטנ' בהיותה פכ"פ וגמלא שאז היא עומדת למטה בבחי' נקודה קטנה כנגד עטרה של היסוד דז"א ואז תכוין לחזור ולבנות' כבתחילה בבחי' פכ"פ וזה יהיה במלות.

מלך עוזר ובושיעי ומגן כמו שנבאר. ודע כי אני מסופק אם שמעתי ממזול' שהנה"י דאימא נכנסים ברחל גם בהיותה אב"א או שאינם נכנסים בה אלל אחר שחזרה פכ"פ עמו אמנם בהיותה פכ"פ פשיטא לי שנגכנסים בה. גם אני מסתפק בדבר אחר והוא כי שמעתי ממזול' טעם א' ובר'. בעיני עתה כי הטעם ההוא היה על תירון קושיא א' שהקשיתי לעיל והוא כי הרי לענין הנסירה לריך בהכרח הפלת הדורמית' אשר לסיב' זו אנו מבכרין בכל ליל' המפיל חבלי שינה על עיני כמב' במקומו וא"כ עתה אשר נכנסין נה"י דאימ' ברחל בהיות' אב"א כפי הנלע"ד ששמעתי ממורי זיל בלי ספק ככל א"כ היכן הוא עתה הפלת התרדמה במקום הזה. והטעם למי' קושיא זו יוכן עם מה שיש לנו הקדמ' שכאשר לריך לתת מוחין לזו"ו או לריך שניה' לעלות בסוד מין אבל כשהמוחין ניתנין אל רחל לבדה אז הז"א לבדו עולה בסוד מין והנה הטעם הזה שמעתי ממזול' ונלע"ד שאמר אותו למי' קושיא הנו' והוא כי עתה כבר יש לו מוחין שלימי' וגמורי' אל זיא וכונתו עתה לתחס גם אל רחל (ט) ולכן זיא לבדו עולה בסוד מין. אבל בשאר המקומות עולה גם נוק' בסוד מין ואז לריך הפלת התרדמ' אלינו ואנו ישים יפן כי אנחנו בני השכיב' רחל אמנו ואינו זוכר יותר מזה. ונחזור (י) אל ביאור המלות מלך עוזר ובושיעי הנה אחר שכבר עתה פכ"פ עם זיא היא עומדת בבחי' נקוד' קטנה למטה בסוף היסוד דז"א כנ"ל הנה היא לריכה ליגדל בכל קומת זיא כולו. וטעם הדבר הוא במש"ל כי בהיות' אחו' באחור לריכי' ליגדל בכל שיעור קומ' זיא כולו כדי שכאשר תחזור עמו פכ"פ תספיק כל אותה ההארה שקבלי' בהיות' באחור לשמה' עתה בחי' נקוד' קטנה בלבד בהיות' פכ"פ. ג"כ עתה בהיות' פכ"פ ונכנסים בה הגה"י דאימא לריכה ליגדל עד כל קומת זיא כולו ותקבל כל אות' ההאר' הגדול' ועי"כ כאשר אח"כ יסתלקו ממנה נה"י דאי' ויכנסו בזיא

הי' אלו הפרטופים בסוד מוחין והגדלה להם * ש"ס : ג) א"ש עם הכולל : ד) כפ"ח הנוסח וגם רחל פשוט הוא שנקראת שם פכ"ל ולא נבאב שם ה' : ה) פכ"ח פכ"ל משער העמידה : ו) הורחל ששה : ז) פיין פ"ח שג"ד פ"כ פי' מ' : ח) פכ"ח פכ"ל משער עמידה :

דברות וביאורים : א) כי ב' דלתות הם נורתם פכ"ח : ב) פי' לכל אלו הפרטופים בסוד מוחין והגדלה להם * ש"ס : ג) א"ש עם הכולל : ד) כפ"ח הנוסח וגם רחל פשוט הוא שנקראת שם פכ"ל ולא נבאב שם ה' : ה) פכ"ח פכ"ל משער העמידה : ו) הורחל ששה : ז) פיין פ"ח שג"ד פ"כ פי' מ' : ח) פכ"ח פכ"ל משער עמידה :

פ"ז.

אדם רוכב על הכסא. אולי כך פירושה. שהחכמות דאו"א מתלבשים בז"א דאו"א, דהיינו בט' ספירותיו הראשונים, והבינות דשניהם מתלבשים במל' דז"א דשניהם, והם אדם שהוא כ"ח וכ"ז אותיות הרוכב על הכסא שהוא פו"א דמל' דז"א דשניהם הנז'. (ולחוסר ידיעתי לא הבנתי אחורי הכ"ח וכ"ז אותיות איזה בחי' הם. וא"ת שנכללו עם הפנים שהם בחי' האדם הרוכב א"כ גם במלכיות לא יהיו נחשבים האחורי שלהם, ולא משכחת לה בחי' כסא ורגלים. וכן פו"א דמל' דחו"ב דאו"א לא נזכרו בנתינת המו'). ונמצא שהמו' דמצד הבינות דאו"א שייכים למלכיות דז"א. ולכן הארת הבו"ג הולכין לאחורי ז"א להגדיל מעט את הנוק' שלו שהיא הספי' הי' דז"א, ואח"כ יוצאים ונכנסים עצמותם בה להגדילה. וזה בין בי"ס דז"א דאבא ובין דאי'. ואז יהיו בינות דאו"א אדם הרוכב על הכסא, שהם המלכיות. אבל אם כל הז"ת דאו"א יש בהם רק בחי' אחת, שהז"א בכללו אותיות והמל' שהיא קצה השביעי בכללה מספר דז"א, א"כ החוה"ס צריכים להיות חלק כל הו"ק, והארת ועצמות הבו"ג צריכים היו ללכת לקצה הז'. ומזה נראה שהמלך הז' יש לו לבדו בחי' כפ"ע גם באותיות וגם בחשבון, ואינו שייך לז"א. ועי' ש"ש ז"ל איך הוא נתינת המו' למלך הז' ע"ש.

שם. כשנכנסים וכו'. לקו"ד שכפי המבואר בהגה' השמ"ש זיע"א בפ"ט

דש"כ אפ' שפי' הדברים כאן הם כך. כשנכנסין מו' דאו"א הכוללים בז"א דאצי', הנה אבא יש לו חו"ב וחו"ג, דהיינו מ"ה דמ"ה חכמות וחס' וב"ן דמ"ה בו"ג. וכנגדם באי' חוה"ס מ"ה דב"ן וכו"ג ב"ן דב"ן. וכשנכנסין בז"א אז אבא חוה"ס שבו שהם מ"ה דמ"ה, מצטרפין עם חכמות וחס' דאי' שהם מ"ה דב"ן. מתלבשין בנה"י שלו. חוה"ס שלו בנצח וחצי יסוד הימיני, וחוה"ס דאי' בהוד וחצי יסוד השמאלי.

וכו"ג שלו שהם ב"ן דמ"ה מצטרפין עם בו"ג דאי' שהם ב"ן דב"ן שלה בנה"י שלה. בו"ג דאבא בנצח וחצי יסוד הימיני שלה, וכו"ג שלה בהוד וחצי יסוד השמאלי שלה. ואז או"א כלולים כ"א מ"ה וב"ן. אבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ואי' ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. כי קודם לכן היה אבא כולו מ"ה דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה, ואי' כולה ב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דב"ן. ועתה שנתחלפו ונמזגו כנ"ל, לכן בהכנסם תוך ז"א שהוא כלול מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ו"ק דמ"ה, מ"ה דמ"ה בימינו מצד פנים וב"ן דמ"ה ג"כ בימינו מצד אחורי. וממ"ה וב"ן דב"ן שהם ו"ק דב"ן, מ"ה דב"ן בשמאלו מצד פני' וב"ן דב"ן בשמאלו מצד אחורי. נמצא כי חלק חוה"ס דאבא שהם מ"ה דמ"ה המלובשים בימין דצלם דאבא, ניתנין אל הזכר מ"ה שבז"א פני' דימין. וכן חלק חוה"ס דאי' המלובשים בימין דצלם דאי' שלאחר החילוף שגם הם בחי' מ"ה דהיינו ב"ן דמ"ה כנז', ניתנין לאחורי דימין דז"א. אך בו"ג דאבא שלאחר החילוף, דהיינו מ"ה דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאבא וכו"ג דאי' דהיינו ב"ן דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאי', ניתנין לצד הנוק' שבז"א הנק' מל' שבגופו עצמו שהיא ו"ק דב"ן. מ"ה דב"ן שבשמאל דאבא שלאחר החילוף לפנים דשמאל דז"א דהיינו למ"ה דו"ק דב"ן. וב"ן דב"ן שבשמאל דאי' לאחורי דשמאל דז"א דהיינו לב"ן דו"ק דב"ן. ועכשו יהיה צלם דאבא דאחר החילוף בפני' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. וצלם דאי' דאחר החילוף באחורי דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. ונמצא שהמ"ה וב"ן דמ"ה, שהם מו' דאבא דקודם החילוף, בו"ק דמ"ה דז"א שהם בימין פני' ואחורי. ומ"ה וב"ן דב"ן שהם מו' דאי' דקודם החילוף, בו"ק דב"ן דז"א שהם בשמאל פו"א. ואחר שאלו הו"ק דמ"ה דו"ק דב"ן דז"א ינקו והגדילו, אז יצאו הארת המלכיות, שהם המס' של המו' מצד הב' ב"י וב' גבור' של קודם החילוף המלובשים בנה"י דאי' שבאחורי ימין ושמאל דז"א, והם ב"ז דמ"ה וב"ז דב"ן.

מתחברים לפר' אחד במקומם. ועי' מב"ש ד"מ
ושי"ט פ"ד.

שם. ג' כלי התכונה וכו'. אולי כנגד ג'
הצלמים, נז' בפסוק שהביא רז"ל ג"פ
אהי'.

שם. כלל א'. במו' דאו"א וכו'. אפ"ל ע"פ
משרז"ל בשה"כ דרושי יזה"כ דרו'
ב' שהכל היוצא מפה דא"א יורד ונמשך דרך
הדיקנא והוא בסוד או"מ לאו"א והוא מזון
לג"ר שלהם ע"ש עוד. ולזה מתכוין רז"ל כאן
שבמו' דאו"א, הוא הג"ר שלהם, יש להם מקי',
ושם במו' הנז' מאירים י"ג ת"ד דא"א, כלו'
שעל ידם נמשך או"מ הנז' והם מאירים לג"ר
מהאזה"מ הנז' וא"ש את"ם.

שם. ובחוטם דא"א וכו'. עי' בשרוה"ק דמ"ו
סוע"ב (יחוד י"ז) ד"ה גם דע כי
ההא ראשונה וכו' ע"ש.

פ"ט.

(דע"ד ע"ב) כדמיון התבו'. עי' בל"י ז"ל
מה שהצ"ע. ואפ"ל
שנו' שבתחי' לוקח ז"א הכל לו"ק דמ"ה ולו"ק
דב"ן שלו שהוא מל' שבגופו, ואח"כ יוצאין
הבו"ג לעטרת יסודו דמ"ה וב"ן, וא"כ שפיר
קא' כדמיון התבו' המתלבשת בסוד מו' אל
ז"א, שר"ל מ"ה וב"ן דז"א.

שם. אלא שאין זה רק וכו'. לא הכנתי למה
נקט ל' שלילה ואולי לאפוקי פרטות
הו"ק. ומתו"ח זיע"א דק"ה ע"כ לכאו' לא
משמע כן.

שם. וכעד"ז מפר' זה לפר' אחר. נראה פשוט
פירושו, שגם מפר' לפר' יורדין
המו' ממל' דפר' העליון לכתר דפר' התחתון,
ואח"כ מכתר דאותו פר' לחכמה שלו ומחכמה
וכו', וכמו ד' כריעות וזקיפות דעמידה וכנז'
בנה"ש בסוף הק' רחזה"נ ע"ש. ועי' תו"ח ק"ה
ב' הנז'.

יוצאים לאחו' ז"א להגדיל הנוק' דז"א שהיא
נפרדת ממנו, דהיינו עטרת היסוד דו"ק דמ"ה
דז"א ועטרת היסוד דו"ק דב"ן שלו. ונגדלת גם
היא מעט. ב"ן דמ"ה מגדיל מל' דמ"ה, וב"ן
דב"ן מגדיל מלכות דב"ן. או הכונה שיוצאים
הארת המ' מצד הבו"ג של אחר החילוף
המלוכשים בשמאל דצלמי או"א שבאחו' ופני'
דשמאל דז"א, והם מ"ה וב"ן דב"ן, ומגדילים
אחו"פ דעטרת היסוד דו"ק דב"ן דז"א. מ"ה
דב"ן מגדיל הפני', וב"ן דב"ן מגדיל האחו'.
ואח"כ מסתלקים ובאים עצמות המו' דבו"ג,
אותם שבתחי' יצא הארתם ועכשיו עצמותם,
ונכנסין תוך הנוק' הנז'. דהיינו עטרת היסודות
דמ"ה וב"ן, או עטרת היסוד דב"ן. וזה תלוי
לפי הב' פי' הנז' בפ"ט דש"כ כמ"ש השמ"ש
זיע"א שם. ועי' שפ"א ותו"ח קכ"ב והשמ"ש
זיע"א לעי' פ"ו אות ב'.

שם. חילוק ה'. כי באו"א לעולם יש חיבוק.
אפ"ל הכונה שתמיד הם בגד' ב',
חג"ת, הנק' חיבוק, ועי' אש"ל ז"ל ד"ו ע"א
אות ה'. וא"ש את"ם.

פ"ח.

ויש בזה ב' פנים וכו'. לק' שי"ז פ"ב מבואר
שבין בעי' א' ובין בעי' ב' מתכללים
או"א וישסו"ת מחמת בקיעת יסוד דעתי'. וכאן
מלמדנו החילוק שבין ב' ההתכללות, אע"פ
שהגורם הוא א'. ולא נתן רז"ל טעם להשינוי
הזה ולמה לא היה בהיפך והיע"א. ומשרז"ל
ובתוכם נכללו חג"ת נה"י וכו' וכו', פשט
הלשון נראה שחוזר על עי' הא' הסמוך לו. ועי'
השמ"ש זיע"א בפ"ב דשי"ז ד"ה צ"ע מאי
טעמא וכו'. ולפי מ"ש ז"ל שם, אולי נוכל לו'
שלשון רז"ל כאן חוזר על ב' הפנים. ועי' ג"כ
מ"ש הריפ"ש ז"ל שם סוד"ה ונחזור לענין וכו'
ע"ש.

שם. נמצא כי ז"א כתכונה וכו'. יתכן הכונה
לאפוקי משמועה האחרת שהם

בחב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיססו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"נ אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיססו"ת הא' ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביססו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביססו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיססו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין בה כח לקבל כל המו' ביחד בחב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'